2017-Mart

6 YAŞINDAYIZ

ISSN 2146-1384

BAYAN YANI

8 MART ÖZEL

DEFTER HEDİYELİ

Kadınlar boşanmak istediklerinde artan bir hızla öldürülmeye devam ediyor...

ESKİ TÜRKİYE

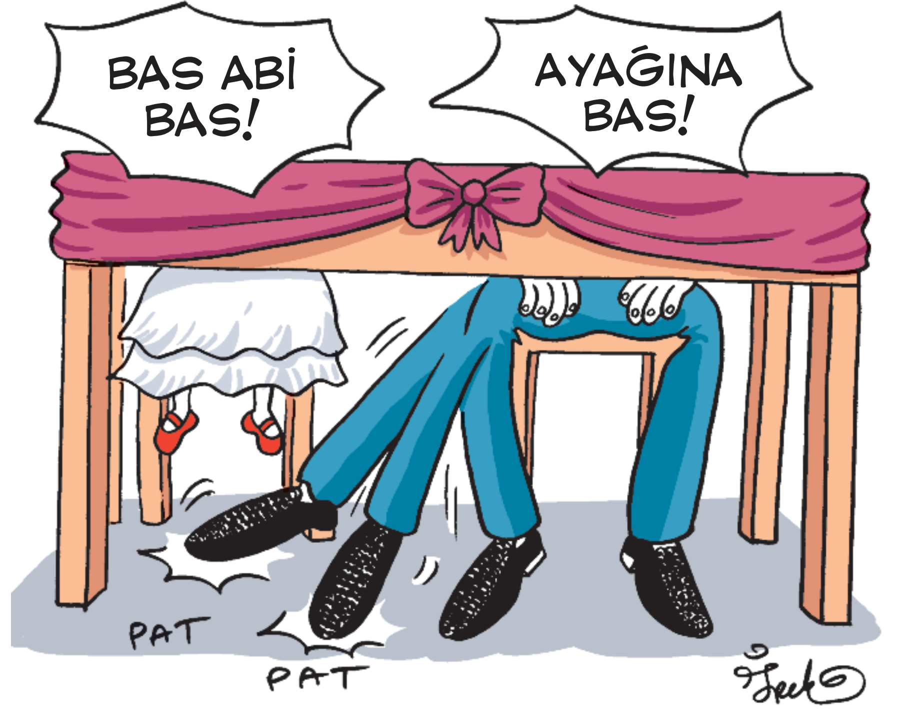
- SENİ ÇOK SEVİYORUM AYLİN.. ÖLÜRÜM DE SENDEN AYRILMAM...

YENİ TÜRKİYE

- SENİ ÇOK SEVİYORUM AYLİN.. ÖLDÜRÜRÜM DE SENDEN AYRIMAM...

ÇOCUK GELİN YOKTUR!

Piyanist Dengin Ceyhan Cumhurbaşkanı'na hakaret ettiği gerekçesiyle tutuklandı...

Erdoğan, "OHAL bitmesi diye birşey yok, netice alınana kadar devam" dedi.

Erdoğan Tanzanya'da olduğu sürece, Türk vatandaşlarına giriş yasağı uygulandı...

Pek çok kez dergimize ropörtaj veren ve yazılar yazan sevgili Barbaros'la şu an yaşadığı durumun parodisini yapmıştık. Ona yazın...

Barbaros Şansal Silivri 9 nolu Cezaevi

T.C.D.D Kocaeli-Gebze Hazlı Tren İstasyonu'nda baba ile 9 yaşındaki kızına "İslam'a aykırı" denilerek yan bilet verilmedi...

BAYAN YANI
2017-Mart
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü Tuncay Akgün

Yayın Kurulu Ramize Erer, Feyhan Güver, İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

Satış Müdürü Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ (0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

Aile Dışında Kadın Yok:

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü -HaE | sengul@hablemitoglu.net

Güçlü Erkek-Güçlü Aile-Güçlü Devlet

Aile anlayışımıza müdahalede, dinsel ve geleneksel değerlerle piyasanın ihtiyaçlarını karşılamada, uzun süredir kadın üzerinden politikalar üretilen bir dönemin içindeyiz. Kuşkusuz aile her birimizi ilgilendiren, geçmişimizi, bu günümüzü ve yarınımızı etkileyen; anılarımızı, kişiliğimizi belirleyen bir yaşam biçimi. Akademide hala ağırlıklı olarak ailedeki cinsiyet rollerine ilişkin beklentileri, eşitlik ve insan hakları temeline oturtmanın gerekli olduğuna dair çalışmalar ortaya konabilirken, siyasetin de bu zemin üzerinden geliştirilmesi gerektiği söylenip duruyor. Diğer yandan erkek egemen aile ve toplumsal yapının kadınları çeşitli biçimlerde denetlediğini de biliyoruz.

Şiddetin, kadın cinayetlerinin, karşılıksız emeğin odağı, bir anlamda erkek egemenliğinin mahrem ve gizli mekanıdır aile. Ayrıca, dünyada ve Türkiye'de devletler son 20 yılda sosyal hizmetlerden çekildikçe ***''aileye dönüş''**** eğilimi artmıştır. Bu eğilim, ülkemizdeki mevcut iktidarın dindarlık temelinde aileye müdahalesinin de sadece bahanesi olmuştur. Aileyi sosyal devletin yerine koyan iktidar, kamusal yaşama ilişkin düzenlemeleri de aile üzerinden yapmış ve yapmaya devam etmektedir. Bütün bunlar, AKP iktidarının başladığı yıllardan bugüne ailenin toplum içindeki öneminden dem vurularak yapıldı. Hatta feminizm, ailenin önemini anlayamayan bir ideoloji, feministler neredeyse terörist ilan edilerek itibarsızlaştırıldı.

Son 15 yılda aileye dönüş, kadın bakanlığının aile bakanlığı olarak değiştirilmesiyle örgütlendi. İmam hatiplerin yeniden açılması, zorunlu seçmeli dersler, içki yasakları ve vergilerinin artırılması, üç çocuk baskısı, kürtaj ve sezaryen sınırlamaları, yaşlı, hasta ve engelli bireylerin bakımında aile ve ailede kadın emeğinin esas olmasına dair yasal düzenlemeler aileye dönüşü desteklemiştir. Aileyi koruma politikaları çerçevesinde aile elden gidiyor söylemleri ile boşanmanın azaltılmaya çalışılması, Diyanet İşleri kapsamındaki aile irşad büroları, kadına yönelik her türlü şiddetin faillerinin ataerkil bir yargı sistemi içinde yasaların esnekliğinden ve ceza indirimlerinden sanık lehine yararlandırılması, erkek egemenliğini güçlendirmeye hizmet etmiştir. Oysa, gelişmiş modernist politikalar güçlü kadın üzerinden güçlü aile ile güçlü bir demokratik devleti hedefler.

Bizde ise eğitim, iş gücü piyasası, sosyal güvenlik gibi kavramlarla şekillenen sosyal politikalar aile ideolojisi üzerinde inşaa edilmekte. Bu açıdan Diyanet İşleri Başkanlığı'nın sosyal politika ve sosyal hizmetler alanına girme çabaları olduğunu biliyoruz. Özellikle "manevi sosyal hizmet'' adı altında, üniversitelerde anabilim dalları açma ve sosyal hizmet alt alanlarından biri olmaya/oldurulmaya çalışıldığını da bizzat akademide gözlemliyoruz. Özellikle DİB'in aile irşat büroları ile yürüttüğü, boşanmayı önleme amaçlı ***"kutsal aile girişimlerinin"*** de ötesine geçen bir sosyal politika aktörü olma emelleri artık ayan beyan ortadadır.

> **Türkiye'de dine dayalı kapitalist yapının içinde DİB; artık sosyal politika üreten bir tür *"evangelizm modeline"* evrilmeye başladı.**

Türkiye'de dine dayalı kapitalist yapının içinde DİB; artık sosyal politika üreten bir tür ***"evangelizm modeline"*** evrilmeye başladı. DİB'in irşat ve tebliğ müdahaleleri bu modelle örtüşen, ancak modeli aşan büyüklüğü ile iktidar politikalarının, ete kemiğe bürünmesini sağlamaktadır. Bu noktada, sosyal politika disiplini ve sosyal hizmetler alanında durum, endişelenme ya da eleştirel bakmanın yeterli olmadığı bir noktaya gelmiş çatmıştır. Devletin sosyal sorun ve sosyal düzenlemelere ilişkin girişimleri içinde DİB'in esas işlevi artık politika yapıcılıktır. Günümüzde DİB ile yaşanan evangelizm türevi bir dinsel yapılanma, diğer bakanlıklarla, özellikle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile kurduğu arayüzlerle, toplumun sosyal yaşamına ***"doğru İslamî yaşam"*** adı altında net bir biçimde müdahale edebilecek bir güce ulaşmıştır. Bu güç kadınların yaşamını giderek daha fazla etkilemektedir. AKP'nin üçüncü iktidar döneminde DİB'in devlet alanında diğer kurumlarla işbirliklerinde ana hareket üssü artık bu bakanlıktır. Öyle ki, sosyal politika ve sosyal hizmetlerin ***"inanç-merkezli"*** bir eksende yapılandırılmasında DİB-ASPB birlikte hareket etmektedir. Sağlık Bakanlığı ile birlikte üreme politikalarını güçlendiren taraf olan, evde bakım hizmetlerinde ya da terminal dönemdeki hastalara ve yakınlarına ilahiyat mezunu manevi sosyal hizmet çalışanları için alan açmayı hedefleyen, Milli Eğitim Bakanlığı ile dini eğitimin çocuklar arasında yaygınlaştırılmasını amaçlayan, okula devamsızlığın aileleri ziyaret ederek takibini yapan, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile müftülere nikah kıyma, il ve ilçe idare kurullarında yer alma gibi yeni yetkiler verilmesini sağlayan bir DİB var artık yaşamımızda. Ekonomik büyüme ve nüfusun yaşlanması söylemi etrafında şekillenen kutsal aile uygulamalarını da, DİB geliştirmeye çalışıyor. Doğum izni, anne sütü bankasına izin verilmeyişi, kadınların istihdamına yönelik eşitsizliklerin maliye bakanlığı dahil ayetlerle açıklanmaya çalışılması, bunlara ilişkin devlet kurumları ve kanaat önderleri tarafından kullanılan dil bize bunu açıkça söylüyor. Sosyal politikada bu fotoğraf, artık muhafazakârlaşmanın ötesine geçen inanç merkezlileşmesini ve erkek egemenliğinin güçlendirilmesini resmediyor. Pek çok toplumsal olay fıtrat kavramı ile değerlendiriliyor. Kadın erkek ilişkisi de... Türkiye'de sosyal politika her geçen gün kadınların aleyhine yol alıyor. Bunun kapitalizmin neoliberal dayatmalarından kaynaklandığına hala inananlar varsa saf olduklarını söylemek durumundayım. Hem de çok saf...

*Aileye dönüş değerlendirmesine dair geniş bilgi için: https://tr.boell.org/sites/default/files/baska_bir_aile_anlayisi_mumkun_mu.pdf

Yaşasın KÖTÜ KIZLAR, kahrolsun şiddet yanlıları!

Yazgülü Aldoğan

Bayan Yanı, sadece 8 Mart'larda kadını konu alan, kadını düşünen, kadın için yer ayrılan bir dergi değil. Burada hayata bakış, kadın gözünden, kadın kokusu var bu dergide, kadın eli değiyor, kadın zevki, kadın seçkisi yer alıyor. Eh o zaman da 8 Mart'ta konuk olup Kadına Karşı Şiddet filan gibi bir yazı yazmak anlamsızlaşıyor! Ama benim evin içinde bile var kadına karşı şiddet. Nasıl olur, yalnız yaşamıyor musun derseniz, iki kedim var, biri dişi, biri erkek. Erkek, sonradan geldiği halde, 4 yıldır evde yaşayan dişiye resmen şiddet uyguluyor, arada bir kızı kovalıyor, üstüne atlıyor, dövüyor, ikisi bir yumak olup yuvarlanıyor, tüyler havada uçuşuyor! Veteriner hekimin, "Sen karışma, onlar hayatın doğal akışı içinde meselelerini hallederler", demesine rağmen, evin içinde, gözümün önünde kadına karşı şiddet uygulanırken nasıl olur da karışmam! Elime terliği alıp ciyak ciyak bağırıyorum: "Ricky, derhal bırak Pıtırcık'ı! Derhal, yoksa ben yolarım seni!" Rick, kızın tepesinden inip kanapenin arkasına süzülüyor, üzüm gözleriyle beni kolluyor. Pıtırcık kollarıma atılıp kucağımda acılarını paylaşırken oğlana hırlıyor. Ortalık yatışıyor, saçılan tüyleri topluyorum. Kızımı sevip kokluyor, oğlana kötü kötü bakıyorum. Kız bir prenses zaten, yürüyüşü cat walk dedikleri cinsten; edası, afrası, tafrası, nazı niyazı, her tavrıyla tam bir dişi. Malt ikram ettiğimde, oğlan üzerime abanıp daha fazla yemeye çalışırken kız başını çeviriyor. Çok yalvarırsam, biraz yalıyor. Oğlan, yürürken de tam bir hırt! Kız ne kadar zarifse, o, o kadar dayı. Ön patilerinin üzerinde yaylanarak, kaplan gibi yürüyor, adeta omuzlarıyla. Yani iki cins, her canlıda, birbirinden bu kadar mı farklı olur? Oğlan ne yesem, nereyi karıştırsam diye dayı dayı ortalıkta volta atarken kız bir köşeye sinip onu gözlüyor, sonra birden üzerine atılıp iki tane çakıyor. Sırtını dikleştirip kavgayı başlatan taraf olmanın güveniyle tıslıyor. Oğlan da bu kez alttan alıyor. Ama kovalamaca bitmiyor.

Sanmayın ki kavga ediyorlar diye birbirlerini sevmiyorlar. Ortalığı yatıştırmak için oğlanı salondan atıp kızı korumaya almaya göreyim. Kapalı kapılar ardında bir aşk serenatı başlıyor. Biri bir tarafta, biri öteki, mırıl mırıl ağlaşıyorlar, kapı açılana ve bunlar kavuşana kadar asla oradan ayrılmıyorlar! Zaten biri ötekini görmese arıyor, kız uyurken oğlan rahatsız etmeden bekliyor. Oğlan şahsım tarafından taranırken kız bizi izliyor. Kız taranmamak için ellerimi parçalarken oğlan onun niye huysuzluk ettiğini anlamadan nasıl yardımcı olsam da kurtarsam diye aranıyor. O koca oğlan, asla kötü niyetli değil. Sadece biraz oynaşmak, sevişmek istiyor. Ama benden önceki sahibi tarafından erken hadım edildiği için, insan bir kerecik olsun izin verirdi değil mi, bir şey yapamıyor. Öteki de bir şey yapamayacağını bildiği için buna yüz vermiyor!

...iyi bir yalnızlığı kötü bir birlikteliğe tercih etmek! Kötü bir birliktelik, hiçbir zaman iyi bir yalnızlığa tercih edilmemeli.

İnsanlar arasında da böyle değil mi? Bütün o dayılanmaların, efelenmelerin, şiddetin altında aslında gerçekleştiremedikleri bir cinsel tatmin, üstünlük, birleşme, boşalma, zevk arayışı yok mu? İktidarsızlık, empotans, beceriksizlik, yetersizlik, deneyimsizlik, bilgisizlik, cahillik, öküzlük değil mi şiddetin altındaki? Sapkınlık, hastalık değilse nedeni, sevmek dururken neden şiddet? Şiddet neden zevk verir ki!

Yıllar önce Türkçe adı "Gözlerimi de Al" diye çevrilmiş bir İspanyol filmi seyretmiştim. Şiddet ve aşk üzerine dayanılmaz bir analizdi. Kadın, kendisine şiddet uygulayan erkeği deli gibi seviyordu! Deli gibi lafı burada cuk oturuyor, çünkü şiddete rağmen sevmeye devam etmek ancak deliliğe layık bir durum. Erkek her şiddet seansının ardından kadından delice af diliyor, (bu da tam deliliğe layık bir durum, insan sevdiği birine şiddet uyguluyorsa akıllı olabilir mi?) birliktelik devam ediyor, ama ilk fırsatta şiddet de geri geliyordu, hem de ağız burun kırmacasına ve kadın sonunda "Gözlerimi de al" diyordu, al da seni görmeyeyim!" Çık git değil mi, acıklı olan da budur: işkencecisinden kopamama durumu. Çıkıp gidemez, ya korkusundan, ya bağımlılıktan!

Erkek kadın ilişkisinde ilkem her zaman şu olmuştur: iyi bir yalnızlığı kötü bir birlikteliğe tercih etmek! Kötü bir birliktelik, hiçbir zaman iyi bir yalnızlığa tercih edilmemeli. Ne akıllı, ne güzel kadınların yanında ne korkunç tipler gördüğümde bunu düşünüyorum. Yatakta yalnız yatmamak adına, ya da cumartesi akşamı, evde yalnız oturmamak için bir öküzle birlikte olmaya değer mi? Yahu öküzlerin ne suçu var, niye taktım ki öküzlere?

Ve ayrıca Ramize'nin Kötü Kız'ı olmayı, iyi kız olup ezilmeye, itilip kakılmaya, evde oturup adamı beklemeye tercih ediyorum! Siz de edin! Yaşasın KÖTÜ KIZLAR, kahrolsun iktidarsız, şiddet manyakları. Üstelik, sadece kadınlara değil, baktıkları ve çok sevdikleri köpeklerine, hayvanlarına da eziyet eder onlar, çünkü bir tek öyle hissedebiliyorlar "erkekliklerini"! Sabah akşam önce sevgilisini, sonra köpeğini bayıltıncaya kadar döven birini tanımıştım, korku filmi gibiydi ve genç kadın bütün erkeklerin öyle olduğunu sanacak kadar saftı! Kendisini kurtarma gayretlerim, polise başvurmak dahil, pek bir işe yaramamıştı, kurtulsa bile sonra ne yapacağını bilmiyordu ki!

Son yılların modası, "boşanırsan öldürürüm" kadına bakış açısının en sakili. Üstelik bu saplantıdaki erkeklere ne yasa, ne güvenlik, ne aile, ne ana baba, ne çocuklar, ne yeni eş dur diyemiyor! Kaybetmiş olmanın öfkesi ve kahrolmuşluğu içinde katliam yapabilen bu aslında zavallı yaratıklar, kendi çocuklarını ve kadının ailesini de yok edebiliyor.

E bunun sonu, çıkış yolu yok mu? Kadınlar Amazonlar kadar güçlü ve erkeksiz yaşamaya razı olana kadar şiddet ve sevgisizlik devam mı edecek? Ya da erkekler iyice efemine olup birbirlerine dalınca mı sakinleyecekler?

Size çıkış yolu öneremiyorum.Kendinize saygınızı koruyun, ezmeyin, ama asla ezilmeyin, mutlu olmanın yolu güçlü olmaktan geçer diyorum. Güç nerede mi var? Aynaya bakın: Sizde!

Kırmızı Leke...

Meltem Arıkan

meltem@meltemarikan.com

Kızmak yetmiyor, öfke kesmiyor, yazacak söz kalmadı, sözün bittiği yere geldik diyorum her seferinde, daha beteri oluyor. Nasıl birikmiş bu kadar nefret; her seferinde biraz daha şaşırtıyor.

Nefretleri ve kinleri kanla beslenen canavarların ülkesi… Her seferinde daha da acımasızlaşan, daha da çirkinleşen, daha da daha da… Doymuyor canavarlar, güzel olan ne varsa yok etmek için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar… Doğadan da, çocuklardan da, kadınlardan da, zevkten de, hazdan da nefret ediyorlar… Beyinleri sapkınlıklar, yalanlar ve kinle öylesine dolmuş ki, sadece ölümle besleniyorlar…

Bir hiç uğruna ölen gençleri gördükçe, öfkem alev alev yakıyor. "Evet ama yetmez" diyerek bu iktidarı bugünlere taşıyanların sözleri, tavırları geliyor aklıma. Öfkem kontrolden çıkıyor. Gazetelerde, televizyonlarda, yurt içinde ve yurt dışında katıldıkları konferanslarda ve hatta yazdıkları romanlarla bile bu iktidarı desteklemekle yetinmeyip, bu hükümete en ufak bir eleştirisi olanları faşist ve ordu yanlısı olmakla suçlayanların sözcükleri yağıyor zihnime… Bir kez bile kendilerinden şüphe etmeyen, kendileri gibi düşünmeyen herkesi cahil ve gerici olmakla suçlayanlar şimdi ülke ülke gezip bu hükümeti şikayet etmeye de utanmıyorlar. Sanki bugünlere gelinmesinde kendilerinin hiç katkısı yokmuş gibi… "İnsan unutmamalı" diyorum. Unutulmasın, unutamasınlar diye korkunç senaryolar yazıyorum. Unutulmazsa, unutamazlarsa belki insan denen malzeme sözlerinin sorumluluğunu alır, ya da belki insan denen malzeme biraz utanmayı öğrenebilir.

Gözümün önünde Kırmızı Leke filminden bir sahne… Sahne sürekli dönüp duruyor. Ahlaksız olduğuna karar verilen kadın, ahlaksızlığın utancını sürekli bedeninde taşısın diye boynundan A işareti ile damgalanır. Damgalanan kadın, daha sonra müthiş bir gururla onu aşağılayan ve yargılayan bakışlar arasından yürür. O filmi birkaç kez seyretmiştim ve o her defasında da hem o kadına çok üzülmüş hem de o kadına bunu yapanlara çok ama çok kızmıştım. Kadına yapılan haksızlık… Adamların dünyasının kaypaklığı, acımasızlığı ve aslında lekeyi taşıması gerekenlerin, lekeyi kadına yaptıranlar olmasının çelişkisi,

Ben öfkelendikçe bu sahne daha da daha da netleşiyor gözümün önünde... Kırmızı lekesi ile yürümek zorunda bırakılan o kadın... Ve onu aşağılayan ve yargılayan bakışlar... Sevgisizlerin, riyakarların, ahlaksızların kazandığı bir dünyanın simgesi olan kırmızı leke…

Kadınlara sürekli işkence eden, kadınları sürekli suçlayan, kadınlara zorla kendilerinden utanmayı öğretenlerin yönettiği…

Kadınların ne giymeleri ve nasıl davranmaları gerektiğiyle kafayı bozmuş yönetenlerin…

Çocuklara tecavüz etmenin normalleşmesine uğraşan amirlerin…

Bağnazlığın çağdaşlığı boğduğu, şiddetin şiddeti doğurduğu…

Tümceler bitmiyor, öfkem dinmiyor…

Ülke adım adım ortaçağ karanlığına gömülürken "Yetmez ama evet"çiler aklıma geldikçe…

En ufak bir eleştiriye bile tahammülü olmayan yaşam cahili entelektüeller… Kamuoyunu yanıltan, kendi kendilerini tatmin için her şeyi ve herkesi kullananlar...

Kitaplardan sözcük ve konsept ezberlemekle adam olunsaydı, dünyada bu kadar dönek olmazdı.

Kitaplardan sözcük ve konsept ezberlemekle yaşamın gerçekleri öğrenilseydi, dünya bu kadar şiddete maruz kalmazdı.

Kitaplardan sözcük ve konsept ezberlemekle aşağılık kompleksleri ve kendilik nefretleri yok olsaydı eğer, yaşam cahili papağanlar bugün konuşmaya utanırlardı.

Düşünmemeye çalışıyorum ama gözümün önünde hep aynı sahne... Kırmızı lekesi ile yürümek zorunda bırakılan o kadın... Ve onu aşağılayan ve yargılayan bakışlar arasından kadının boynundaki damga ile yürümesi...

Kırmızı leke...

Keşke

Kara bulutların içinde,
çakan şimşeklerin gürültüsünde,
yaşamak öylesine korkutucu ki…
Sığınmaya çalışmak
hep bir şeylerin eksikmiş gibi…
Çaresiz ve yoksun
Ve kırık ve güvensiz
Isınamamak güneşin ışığıyla
Ve hep üşümek sıcaklarda…
Karların altında donmuş bir beden gibi soğuklara alışmak,
İçin için ısıtılmayı özleyerek
Kesilmiş bir ağaç gibi kururken için
Sessizliğin ağırlığında çığlıklarda boğulmak…
Yaşamla saklambaç oynamak,
bulunmak isterken hep kaçmak
Korkularla giyinip, çıplaklıkla öç almak
Etten kemikten bir hayalet sanki
Yargılanan, anlaşılamayan, acınan
Nefret edilen, hor görülen, kınanan
Düşlerin yittiği kâbuslarda yaşayan…
Sevginin ölü diyarlarında
Seni içine çeken bataklıktan kurtulmaya çabalamak…
İçindeki çocuk mezarlığından bağıran çocuk sesiyle
Kaybolmuş bir kâğıt parçası gibi
Rüzgarla savrulmak,
kimi zaman hoyratça
kimi zaman usulca
savrulmak oradan oraya…
Yıldırımlar çarpmış gibi beynim
Toprağın altına gömülmüş gibi bedenim
Savrulup giden geleceğim
Keşke bir büyücü olsaydım,
Gökkuşağının renklerini içimde yaşatırdım.
Keşke bir büyücü olsaydım,
Yaşayanlar ve ölüler diyarının dışında sıkışan, benim gibi yaşayan ölüleri kurtarırdım.
Keşke bir büyücü olsaydım,
İçin için ağlayan tüm kadınları kahkahalara boğardım.
Keşke bir büyücü olsaydım,
Acıların hepsini kahkahalarla boğardım.
Keşke bir büyücü olsaydım,
Kadınların erkeklerle aşk içinde yaşayacağı bir dünya yaratırdım…
Kadınlar gününe asla gerek olmayacak bir dünya…

tanınmaktan tiksinen ünlü

Şebnem Sönmez

tatlıydı

söylenebilecek en tatlı şey bu olabilirdi onun için başka birşey değil

tatlılığının kah ortada kah saklambaçta gezindiği de olurdu

kuytuda tatlılık vakitlerinde ne de çekilmez bir incelemeci, ne tahammül fersah bir soru kişisi olurdu ya rabbi

sinirlendiği de olurdu neden olmasındı o da bir can değil miydi

asabiyetin şahikalarına çıktığında aldığı cevap istisna kabul etmez biçimde "çok tatlısın" olurdu

demek sinirlenince kaçışmıyordu bu tatlılık denen şey o minnacık, atletik özet bedenden

halinin bu hali hayli alakalanacak bir husus olsa da derdi bu değildi

onun derdi her daim herkesten başkaydı ve de hep başka olacaktı bambaşka

çünkü o bir ünlüydü

kadın ünlü

kalın ünlü değil be

ünlülük mayası tatlı olanda bambaşka olur

ünlü

ünlü

ünü olan

ünlü

birden çok kez dillendirilmesinde hayli faide bulabileceğimiz bir kelime ve kavranamaz bir kavramdır bu

kavranamazsa neden tekrar edelim diyenler için cevap basittir

zikrettikçe hissederiz de ondan

namümkün dahi olsa zikredin evladım

ne diyorsam yapın

beni delirtmeyin

ünlü diye adlandırdığımız şey beğeni hatta takdir hatta hatta mütemadiyen yankılanan alkış sesi ve fotocel olmadan yaşayamayan bir tür canlıdır

onun her yaptığı -misal çiş, kaka- takdire şayan ve topluma örnektir

onun yaptıklarını herkes yapabilse dahi herkes tek tek topluma örnek olamayacağından -çünkü toplum herkestir- bir tek o evet evet o ve onun yaptığı şey emsalsizdir

emsalleri beş dakika öncesine kadar heryerde olsa dahi hayır daha önce onun yaptığını yapan olmamıştır

hayır diyorum

olsaydı onlar ünlü olurdu

ünlülerin başlıca özellikleri olmaz onlar baştan aşağı özel olur

onlar özel isimdir herkes ise cins isim

çok acı ama öyle kabullenin bunu

ünlü şahsiyetlerin mayalarına kimi unsurlar eşlik ederek onları diğerlerinden farklı yapabilir

diğerleri kim mi

tabii ki ünlü olan diğerleri halktan bahsedemem şu an ve hala tanınmaktan tiksinen kadın ünlüyü iyice anlayın diye herşeyi ama herşeyi deşifre ediyorum ve bütün bunlar ne için ünlülerin de yaşama hakkı olduğunu hepinize anlatabilmek için

kadın ünlülerin ne çileler çektiğini anlamanız için

onlar ki çektikleri çileleri tam çekerken akıl almaz marifetleriyle kendi başlarına taç olarak örebilen eşsiz tanrıçalarıdır çağımızın

hele ki tanınmaktan tiksinen kadın ünlü

asıl meseleye gelebilmek için zihnimin dağarcığından derlediklerimi sizlere sunabilmenin ne denli zor olduğunu bilmeniz mümkün değil çünkü ünsüzsünüz

bir tek ünlü yok birçok ünlü var ve hepsi hem birbirinden başka hem de birbirinden ünlü işte bu ünlüler birbirinden nasıl ayırt edilir onu izah ediyorum

her mayada tarifi muhteviyatından menkul bir etki tezahür ettirir ünlülük

kimi karışımlarda ünsüzle karşılaştığında kendini karşısında kaç ünsüz varsa o kadar basamağın üstünde görme hali zuhur eder mesela

bu karışıma meyyal karakterler kendi ünlülüklerini tabiatın kendilerine verdiği ve başka türlü olamayacak bir natura sayarlar

belki öyledir bu henüz kesinlik kazanmış bir bulgu değil

kimi karışımlarda da yeteneklerini ağır bir pranga gibi sürüklercesine çekiştirerek hem kendini hem bileklerini hem prangayı hem de tanıklık eden tüm dünyayı yorarak kimse kendisini anlamadığı ve asla anlayamayacağı için çok çok çok ama çok uzak bir yerlere bakarak kendinden bahsetmeyi genellemeler yaparak beceren bir tezahür oluşur

bu şahsiyetlerin anne karnındayken annelerinin çok sıcakta kaldığı, ayaklarının fazla şiştiği, aşermeye bile hali olmadığı, elindeki yelpazeyi dokuz ay boyunca salladığından kasnak dışında sağlam kalan yerinin olmadığı düşünüldüğünde boşa rüzgar kesen bir çaba içinde olduklarının tespiti geçen yüzyıla damgasını vurmuştur

ünlü nasıl canlı bir tür ise türlü türlü ünlü oluyor elbette

ya ne olacaktı

asıl meseleye gelebilmek için zihnimin dağarcığından derlediklerimi sizlere sunabilmenin ne denli zor olduğunu bilmeniz mümkün değil çünkü ünsüzsünüz

imrenip durursunuz herkesin sizi tanımasına, restaurant masalarından herkese çapkın bakışlar atmaya, paparazzilerin içine dalıp sıkışarak kaçmaya çalışma numaralarına, koca siyah gözlükler taktığınız halde sizi tanıyıp arkanızdan koşarak gelip selfi çektiren coşkunların taşkınlıklarına, çok para kazanıyor gibi durup kuyruğu dik tutmak için borç-harç jeep alıp nasıl ödeyeceğini kara kara düşünmeye, canlı yayınlarda sunuculardan daha fazla ilgi çekebilmek için abuk subuk giyinip saçma sapan konuşup olmadık insanla kapışmaya, kiminle flört edeceğini bilemeyerek delirmeye falan filan

ay öf be

o ise sadece tatlıydı o kadar

ünlü değildi yaptılar

kadın ünlü oldu tadı kaçtı

çok tatlıydı şimdi çok ünlü bir tatsız

işte onun dünya kadınlar günü kutlu olsun

daha söyleyenecek çok şey var ama çok ünsüzsünüz

NE KADINLAR ÇİZDİM ZATEN YOKTULAR

ALDIĞIM CESARET ÖDÜLÜ TİPLERİMİN HEPSİNİ HAVAYA SOKMUŞTU. BAŞIMA ÜŞÜŞÜP SİTEM ETTİLER. HEPSİ HAKLIYDI. HELE EŞİ NADİDE BENİM İLK GÖZ AĞRIMDI.

ONU ÇİZMEYE BAŞLADIĞIM DA KENDİMİ SINIF ATLAMIŞ GİBİ HİSSETMİŞTİM. (TİPİ OLAN ÇİZERLER SINIFI) KOLAY ESPRİ BULUYOR AMA KÜÇÜK ÇİZEMİYORDUM. NADİDE İLE BOYUTLAR İYİCE BÜYÜMÜŞTÜ. ÇARŞAF GİBİ KAĞITLARA ÇİZİYORDUM ARTIK. BU BENİ ÇOK UTANDIRIYORDU.

Benim Kahramanlarım

Ramize Erer

NADİDE KİTAP OLARAK ÇIKMIŞTI. TÜYAP'TA İMZA GÜNÜM VARDI VE İLK DEFA OKUYULARIMLA KARŞILAŞIYORDUM.

BEN KARŞIDAN GELİYORUM. RAMİZE HANIM'I ARAMIŞTIM. BURADA MI ACABA?

BENİM!

AAA... SİZ ÇOK GENÇSİNİZ AMA. SİZİ BENİM YAŞLARIMDA DÜŞÜNMÜŞ, DERTLEŞMEK İÇİN GELMİŞTİM. BU YAŞTA, SEN BENİM PROBLEMLERİMİ NEREDEN BİLECEKSİN Kİ... HADİ GİDİYORUZ ÇOCUKLAR.

TÜYAP

OKUYUCUMUN YAŞADIĞI HAYAL KIRIKLIĞI ÜZMÜŞTÜ BENİ. NADİDE'Yİ BENİM ÇİZDİĞİME BİLE İNANMAMIŞTI BELKİ DE. DİĞER ANIM DA ŞÖYLEYDİ. PAZARTESİ DERGİSİNE TÜPÇÜYÜ ÇİZİYORDUM.

BAZEN İŞ BIRAKMAK İÇİN UĞRUYORDUM MEKANLARINA.

GEÇENLERDE BİR KADIN UĞRADI SENİ SORDU. TÜPÇÜ'DE Kİ GİBİ BİR AŞK YAŞIYORMUŞ Hİ Hİ.

DERGİYE, YAKINLARDAKİ SULAR İDARESİNE FATURA YATIRMAK İÇİN GELDİĞİN DE UĞRAMIŞ. HEM DE TÜRBANLIYMIŞ. BU MERAKIMI DAHA DA ARTIRMIŞTI.

SULAR İDARESİ

TÜRBANLI BİR MADAM BOVARI. KAFAMDA SENARYOLAR KURMUŞ, GİZLİ AŞK YAVULARININ SULAR İDARESİ OLDUĞUNA İNANDIRMIŞTIM KENDİMİ NEDENSE. SONRA TÜPÇÜYÜ DE NADİDE'Yİ DE, TÜRBANLI KADINI DA UNUTTUM. YENİ BİR GAZETEDEN ÇİZERLİK TEKLİFİ ALMIŞTIM.

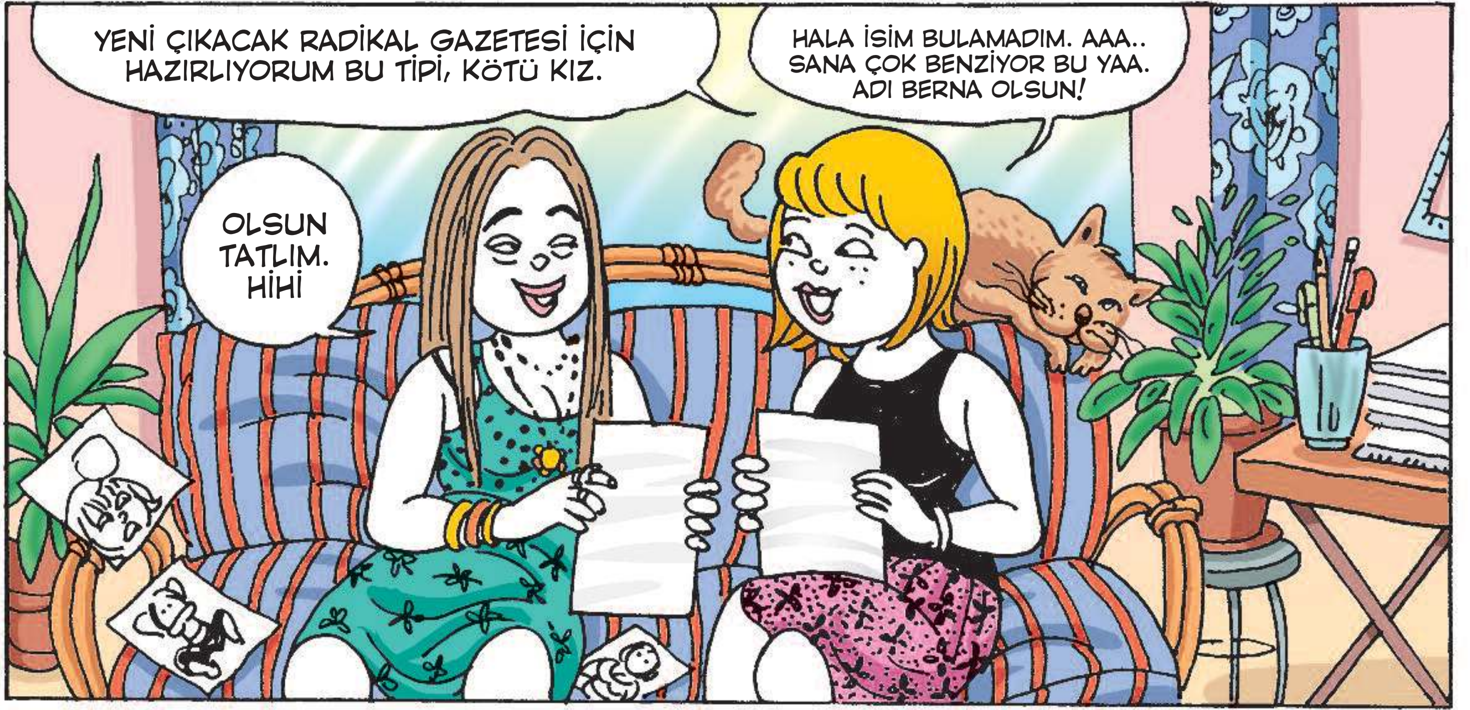
Eşi Nadide

Ezik Hanım

Ramize Erer

YENİ ÇIKACAK RADİKAL GAZETESİ İÇİN HAZIRLIYORUM BU TİPİ, KÖTÜ KIZ.
HALA İSİM BULAMADIM. AAA.. SANA ÇOK BENZİYOR BU YAA. ADI BERNA OLSUN!
OLSUN TATLIM. HİHİ

KÖTÜ KIZ BERNA ÇOK TUTTU, SEVİLDİ. HELE KENDİSİYLE ÖZDEŞLEŞTİREN KADINLARA BAYILIYORDUM. KADIN OYUNCULAR SAHNELEMEK İSTEDİ, BAZI YAZAR, SENARİST ARKADAŞLAR DA ÇALMAK...
KÖTÜ KIZ BENİM ABİ!.. BENİ ÇİZİYORSUN SEN!
GÜM! GÜM!

TELEVİZYON İÇİN BİR TİP BULDUM ÇOK GÜZEL. ADI, KÖTÜ KIZ BERNA
ENSE KÖKÜME TERLİK YEMİŞ GİBİ OLDUĞUM AN

ŞAKA MI BU. 10 SENEDİR ÇİZİYORUM BEN BU TİPİ.
BERNA BENİM DE ARKADAŞIM. GEL, BERABER YAZALIM. İYİ DE PARA KAZANIRSIN HEM.

MAHKEMEYE VERİRİM SENİ!
AAAAA.. SENİN ESPİRİLERİNİ DE SENARYOMUZDA KULLANDIK. ONA DA MI İZİN VERMEYECEKSİN. ARKADAŞ DEĞİLMİYİZ AMA...
HEPSİNİ ÇIKARTIN.
NE YAPTI BİLMİYORUM. BİR DAHA GÖRMEDİM. YENİ TÜRKİYE GİBİYDİ ARKADAŞIM. KURNAZ, KÜSTAH VE MAĞDUR. HIRSIZLIĞIN BİLE FITRATINDA YOKTU BU KADARI.

Kötü Kız Berna

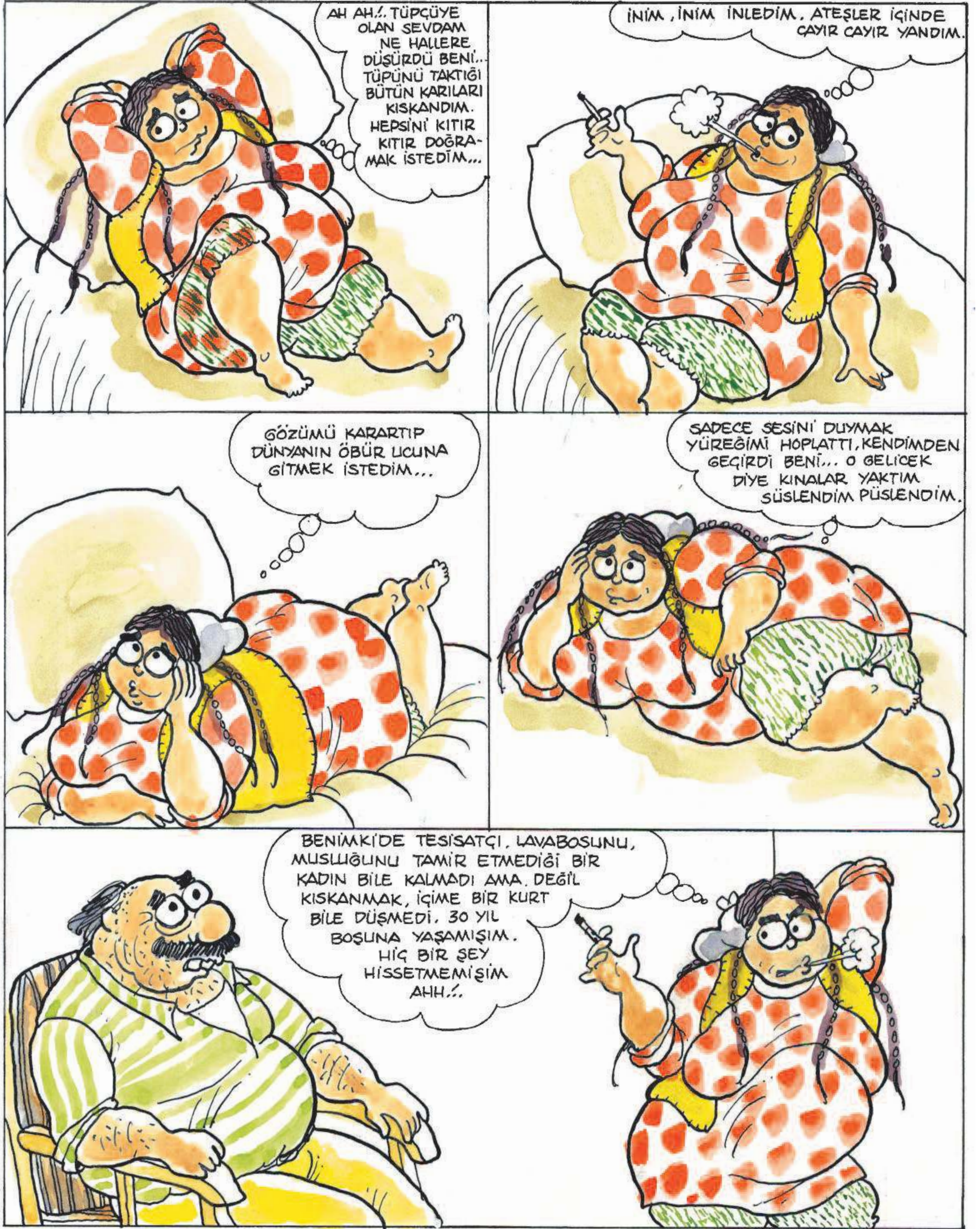
Kriz Hanım

TÜPÇÜ

Ramize Erer

atilla atalay

Sıdıka

ABORİJİNLER DİYARI

- İyi film diyosun ama ben o alt yazıları okuyamıyorum böcük böcük Sıdıka. Bi satırı görüp sökünceye kadar hop uçuyo, öbür satır geliyo.

- Bu filmin alt yazısı yok ki anne.

- Ay hakkaten kız, Türkçe konuşuyo adamlar. Eee, ne diyolar?

- ...

- Hisli film mi bu Sıdıka? Öyle vurdu kırdılı filimlere bakamıyorum artık ben. Cemiyet olarak sükunete ihtiyacımız var zaten... Hisli de mi? Kız aşık mı oğlana?

- ...

- Sıdıka ev yanıyo yavrum, ben bi tüp uyku hapı içtim. Abinin babası, baban değil. Onu Kütahyalı bi tüpçüden yaptım.

- Nasıl?

- Kütahya dolaylarından seslendim de nihayet duydu karı beni. Yavrum iki satır cevap versen anneye ölür müsün? Madem iyi film, anlat ben de anlıyım azcık.

- İyi de anne, anlaşılmıycak bişey yok ki. Benle Hacivat Karagöz yapmayı bırakıp filmi dinlesen...

- Hacivat Karagöz deme anneye! Yavru kaltağa bak, büyüdü de anneye Hacivat demeler ondan sonra Beberuhi şeklinde hitaplar, cevap vermemeler... Bu haller iyi haller değil Sıdıka! Bunlar bir yere çıkan yollar değil. Anaya babaya asilik ile, efendime söyliyeyim, bağzı seçkinci elitis davranışlarla bir yere varamazsın. Ben olsam televizyonda Riçırt ne diyor, yok efendime söyliyeyim Helen ne konuşuyor ona bakmam... Safiyeyi dinlerim, Zekeriyayı dinlerim, onlara kulak vermek suretiyle şey ederim. Bir olacaaz, diri olacaaz Sıdıka...

-...

- Şu Ornella Muti diil mi Sıdıka? Ay hepten kocakarı olmuş be. Şuna bak, kafayı büzünce benimkinden büyük gerdanı çıkıyo. E tabi ama normal anam, üç çocuk doğurmuş. Bak bizdekiler olsa vücüdüm bozulur diye sittin sene doğurmazlar. Gerçi Sibel Can örneğini unutmamak lazım. İki eskisinden bi yenisinden doğurdu. Sanatkârım felan diye kasmadı kendini. Helal olsun kadına. Sıdıkaağ!

- Ay! Niyçün çimdiriliyorum anne? Şurda sessizce film izlerken sana ne gibi bi zararım oluyo ki. Ya Allah belamı versin kaçıp gidicem şu evden, Aborijinlerle yaşıycam.

- Aman tutan vardı, yürü git de Aborjisyenler baksın sana. Bi seneye kalmaz

kucağında bi Aboricin velediylen gelir kapıya dayanırsın, baban da o saat vurur seni. Şu yaşa geldin öğrenemedin; insanın ailesi gibi olmaz. Aborijin dersin hânesine gidersin, adam senden istifâde etmeye kalkışır, oracıkta, kapının arkasında suistimal eder. Ortamlar kötü Sıdıka.

- Tabtabianneaynenöyledoğrubinoktayatemasettin.

- Elbet. Anneler her şeyi bilir. Anne dediğin, teyze yarısı Sıdıka.

- Ohoo... Dinlemiyorum diye hepten zırvalamaya başladın ama anne. O deyim "Teyze anne yarısıdır" şeklinde bi kere. Gerçi otomatikman diğeri de doğru oluyo ama...

- Hahaaay nasıl da bilirim malımı. Ukalalık yapma fırsatı çıktı mı iki eli kanda bi gözü filmde de olsa asla kaçırmaz entel cadı. Mahsusçuktan dedim onu öyle ben. Yaa işte deveden büyük fil var Sıdıka Hanım, böyle çelerler adamın aklını filmden. Sen anneyi can kulağıyla dinlemezsen, ööle tırı vırı homurdanırsan, suallerine cevap vermezseen...

- Ama anne yani şurada noolur bi...

- Sus kız! Cevap verme anneye.

- ...

- Bak bak ben bildim şu adamı... Gerard Döpardiyo... Yazık kız, bu da çökmüş. E tabi bu artis kısmısının alayı, fuhuş, içki, felan derken, çat diye morukluyolar. Kız, boynu yok ayol bu adamın... Haydaa, şimdi niye kalkıp gidiyosun kızım, seyretseydin ya filimini. Bana bak, çıkarken odanın kapısını çarparsan ben de gerilip sana çarparım...

* * *

- Peh... Demek bu yüzden salondan püskürtüldüm Safiye Hanım. Dedikoducu iştahıyla Survivor izleyebilmek için vırvır edip caanım filme kan doğradınız.

- E naapsaydım. Direkman "Survivor seyredelim" desem "Aborijinlere kaçıcam" diye tutturuyosun. Hem bak; hakikati konuşmak gerekirse, ben artık film filan anlamaz oldum Sıdıka. Bi görüntü beş kez tekrarlanmazsa aynı cümle bet sesli herifler tarafından defalarca bağrılmazsa hatta bazı şeyler daire içine alınmazsa, baktığımdan hiçbir şey anlamıyorum. Günahı boynuna televizyon yüzünden oldu galiba. Haydaa... Yavrum, yine niye hemen surat asıp odana gidiyosun? Az çemkir, hakkını ara. Bak Survivor'da Gaye diye bi kız var, hiç ezdirmiyo kendini. Gel de biraz izle, cemiyet bunlara puan veriyo artık. Pusmıycan, yırtıcı olucan. Gel didiş anneyle, gel.

Yorgan

feyhan güver

EX'TENTANELER PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com

Raziye İçoğlu

• **"Keşke"** kelimesini hayatımın hiçbir zamanında kullanmadığımı, EX için bile sarfetmediğimi fark ettim. Hiç **"keşkem"** yok diyebilirim.. Ama o kadar çok **"iyikim"** varki. Okuduğum bir anket araştırmasına göre, çok fazla evet diyenlerin hayatta **"keşke"**leri, hayır diyenlerin ise **"iyiki"**leri varmış... Meğer hep **#Hayır** diyebilmektenmiş iyikilerim...

• EX ile gittiğim bir doktor muayenesi sonrası ilaç talep etmediğim için **"en sevdiğim hasta"** diyen doktor ile aramızda süregelen dialogda; **"öyleki, İlaç içerek intihar etmeye kalksam, evde ağza atacak tek bir tane hap yok"** esprisi yaptım. Doktor doktorken doktorluğu bir kenara bırakıp kahkahalarla güldü. Fakat EX'in **"Raziye intiharı düşünüyor"** diye ailemi paniklendirdiği, kendi ailesine beni ruhen hasta göstererek bu espriyi anlamadığı an mizahî bir darbe almıştım ve mizâhen ölmüştüm zaten...

• EX'in bana yaşattığı aldatmanın aynısı için **"Mehti ile aramızdaki basit bir aldatma değildi"** dedi dizideki zengin kadın. Aldatılmanın bile kalitelisini yaşamalıydı o zenginlikteki bir kadın. Ve böylece EX aldatılmamın kalitesinin farkına varmıştım..

• **"Eden bulur"** demişler.. Eden bulur da ne bulur Acaba? Eksiksiz her bir şeyi eden EX öncelikle şahâne bir sevgili buldu.

• Bazılarımız her zaman gerçeği gösterene kızarız. Aldatan EX'e değil, aldatıldığını sana söyleyene, devleti mahvedene değil, devletin mahvedildiğini söyleyene kızarız...

EVLENSEL MESELELER

• Bir Meksika sözü dermiş ki; **"Ev toprağın üstüne kurulmaz bir kadının üstüne kurulur…"**. Eski evi temelden yıkıp kentsel dönüşüm Yeni Türkiye'sinde bu sözün karşılığı, yeni bir kadınla karısını aldatmak, yeni yuva kurmak demek….

• Çok eşliliği hoş gören, ama başımızda tek adam olmasına evet diyen bir topluluk içinde yaşamaktayız...

ANANELER

• Kalabalık yerlere davetler aldığımızda **"Allah izin verirse gelirim"** değil, terör saldırıları yüzünden endişelenen annelerimizden dolayı, **"annem izin verirse gelebilirim"** diyoruz artık.

• **"Önce bir sakin ol"** un anneannemcesi; **"ecük bi selavat çek"**…

SANAL TEPİK

• Denildiği gibi **"140 karakterle malumatfuruşluk, yarım porsiyon aydınlık"** tartışılır... Anlatılmak istenen kocaman bir metni 140 kelimeye sığdırabilmek için **bir** karakter **bin** karakter gücünde oluyor. Bu 140 karakterin dışında herkes karaktersizdir zannımca.

• Bizler o kadar fakiriz ki, ancak fesbuk hesabımız dolandırıcılar tarafından ele geçiriliyor. Ve ayrıca fesbuk hesap ayarları vefat etmen durumunda hesabını yönetmek için **varîs** seçmeni öneriyor artık. Sanal fesbukta hesapta kendini büyük nimetten sayıyor...

EKRAN TEPİK

• **Osmanlı Yetimi...** Tv haber programında Osmanlının mirasını almak isteyen torun, başkanlığa "evet" denmesi kampanyası bağlamında tv.de yayınlanan Osmanlı'nın kuruluş dizisini örnek timsal olarak gösterdi. **"Bakın ne kadar adiller, her şey düzgün işliyor"** dedi. Halbuki birbirlerine **"tanrısı altın, ibadeti mal alıp satmaktır"** diyorlar. Kardeş kardeşi, şişleyerek, görümce eltiyi deşerek, yemeğe misafir çağırıp zehirleyerek öldürüyor... Adalet kavramının kişiden kişiye başkalaştığı içinde bulunduğumuz günlerde, dizi senaryosu mu çok inandırıcı, torun mu çok inanmaya meyilli Acaba? Gidip oynayan artiste **"BüyükBaba"** diye sarılmasa bari. Torun tarihte bile hep büyük oğlanın karısı büyük gelinin ortalığı karıştırdığı, iki eltiden büyüğü mü yoksa küçüğü mü olarak obayı yerle bir eder Acaba?… Senaryo gereği kurulan Otağdan da payını istemesin sakın… Ve Haberci A.H. ekrandan giyaben sorarak, **"Osmanlının borçları ne olacak pekiî ?"** yorumu ile haberi sunuyor.

• Uzmanlarımızın dediğine göre **Küresel Terör**ün dördüncü aşamasıymış, bu yaşadıklarımız.. Daha kaç aşamayacağımız aşamamız var Acaba?

• **"Evet demenin hayırlara vesile olması için evet ! "**... Cümlesini de duydum ya evet propagandası için mikrofondan seslenen büyük adamlardan. Daha başka ne diyeyim Acaba?

• Yerli yabancı bütün Tv dizilerde içki kelimelerini, rakı kelimelerini örtüştürerek yayınlıyorlar. 1800'lü yılları senaryolaştırdıkları izlediğim dizide paso içki içilip ikram ediliyor ve daha ne içtiklerini, içkinin ismini anlayamadığım gibi, dizideki dialogları da örtüşmelerden anlayamadım… **Bip İçkisi** diye yeni bir içki çeşidi varmış da herkes onu içiyormuş gibi… Kilolarını karizmatik gösteriyor olan **biip göbeği** içkisi için... **"biip"** yerine **"çay içelim, ayran içelim"** diye seslendirseler hiç şaşırmam.

• Tv'de eski siyah beyaz türk filminde bunalıma girerek meyhanede içen inşaat mühendisine arkadaşı diyor ki; **"kalk inşaata gidelim, inşaata gidince rahatlarsın, vinçler, greyderler uğultuları, hareketler seni kendine getirecek"**.. Demek ezeli beri böyle bir antideprasan varmış...

SOKAK TEPİK

• **"Yedi Harikası"** yerine **"Yeni Harikası"** kentsel dönüşümün Yeni Türkiye'sinde ..

• Artık inşaat seyretmeye meraklı 65 yaş üstü büyüklerimizin dışarılara çıkmasına gerek kalmadı. Kentsel dönüşüm sayesinde, hiç tükenmeyen, bulunmaz nimet **seyir noktaları**, evin hangi penceresinden baksalar seyirlik bir inşaat ve türlü çeşit inşaat araçları mevcut… Hem de evinden sıcacık pencere arkasından, locadan, oturarak çayın kahven ile, yemek eşliğinde... *(RESİM 6)*

KADIN YANIM

• Bir **#8MartDünyaKadınlarGünü** 'ne daha erişebildik. Ama gündem akışındaki **"Cami avlusunda cinsel saldırı"** haberi eşliğinde yazılarımı yazarken sabit başlıklarımız; cinsel taciz, tecavüz, şiddet.. yine hiç değişmedi.

• Çocuklarımızın namusu ile uğraşanlar bilmezler ki; Esasen çocuklar için babalarının namuslu olması çok daha önemli.

• Çocukken annem yanında götürmüştü. Kardeşinin nikâhına yetişemeyen Damat ablası **"Evet – Hayırları"** duyamadım diye ağlamış, **"Hayır denmez ki nikâhta, hayır demek yok ki nikâhta"** diye herkes gülmüştü. Halbuki **#HAYIR** demek varmış.

• Eskiden görücü olunan kız tarafından kızın bir boy resmi istenirdi, çocukluk yıllarımda dayımdan biliyorum. Görücü olduğun kızdan bir boy resmi istediğinden boy ölçme çubuğu yanında ya da bir arkadaş yanında çekilmiş fotosunu isteyeceksin. O yıllarda böyle bir görücüm olsaydı beni gördüğünde büyük boy hayal kırıklığı yaşayacaktı damat namzeti...

• Annemi götürdüğüm kuaföre saçlarımı kestirmek istiyorum ve kuaför her defasında saçlarımı kesmeyi kabul etmiyor. **"Önce gel bir boyayalım düzeltelim sonra"** diyor.… Beğenmediği saçlarım sayesinde Rapunzel kadar uzadı. Mesela senin gördüğün saç şampuan reklamlardaki gibi olmasa bile güzelimsi, ama kuaförün gördüğü saplı paspasın ucundaki saçaklı yer silme bezi gibi..

SENİN GÖRDÜĞÜN — BERBERİN GÖRDÜĞÜ

• **EXİT Mesafesi Kadar Özgür Bir Kadın**... Erkek kardeşimle İngiltere – Türkiye hattı aynı uçakta, yan koltukta başlayan muhabbet ve inişte **"bana yardım edin, ben de sizinle geleyim, mescid nerede?"** diyen orta yaşlı Kıbrıs aksanlı tesettürlü kadın profilimiz var.. Çıkışta karşılayacak olan kocasını uzaktan görünce, kardeşime **"benim eşim burada, yanlış anlamayın benden biraz uzakta durun, kocam benden birkaç yaş küçük, zaten ikinci evliliğim, beni tanımıyormuş gibi yap, napıyım abi eşim biraz kıskanç,"**… demiş ve erkek kardeşimi nahoş bir duruma batırmış. Kadınımız 4 saat havada uçarken ve inişe geçerken özgür hissediyor, ayakları yere bastığı ve kocadan önce son çıkışa geldiğinde koca çekimine yenik düşüyor ve artık özgürsüz bir kadın oluyor… Yılda bir kere yurt dışından yalnız başına izine gelmiş olsa 365 gün 6 saatin uçuş ve inişlerle 6 saat kadarı özgür. Dört yılda bir gün eder, sanırım bununla yetinmekten şikayetçi değil bu kadınımız...

İPEK ÖZSÜSLÜ

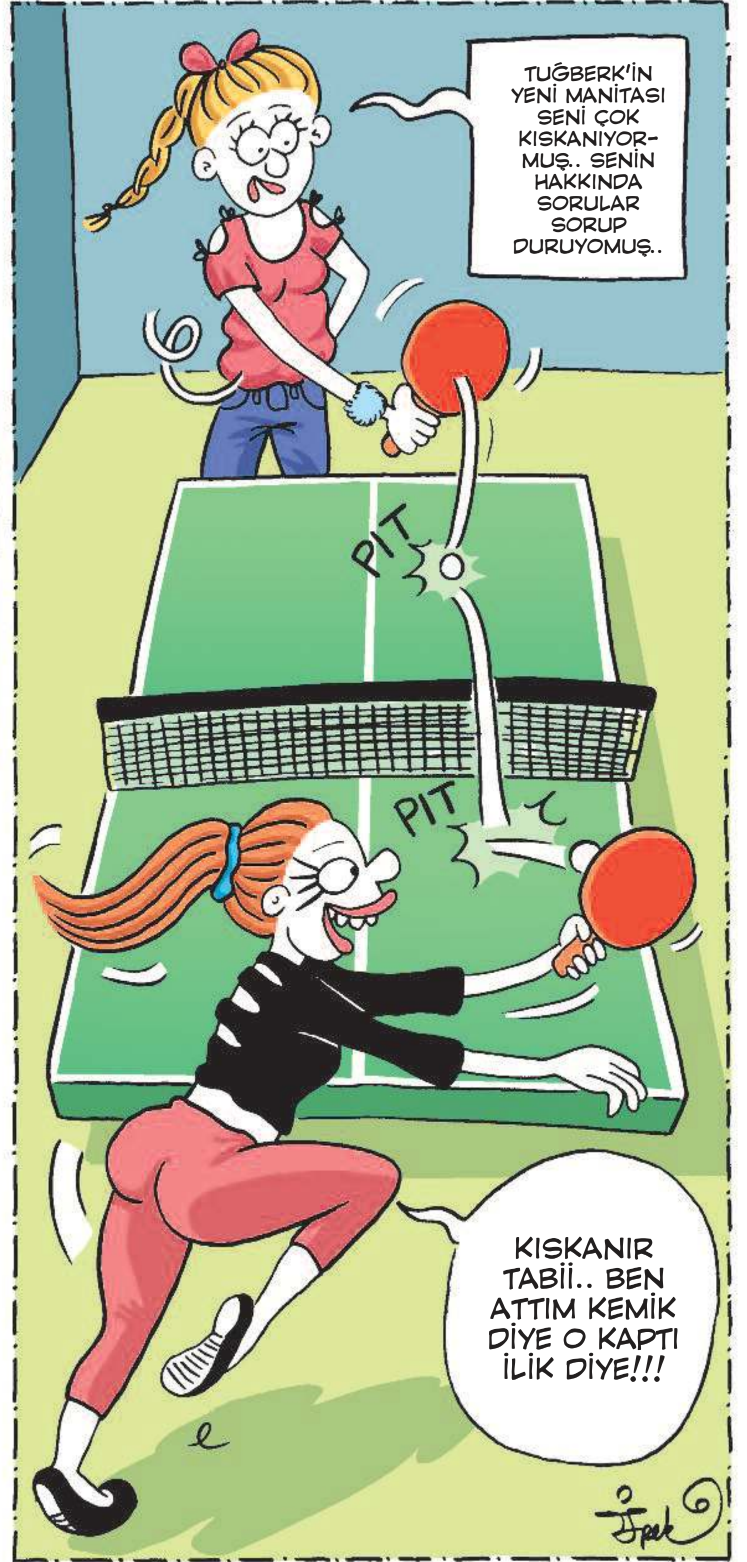

İPEK ÖZSÜSLÜ

Mutlu ilişkinin sırrı: Yatak ayırmamak

SIR

Sizi delirten partnerinizle yatağınızı ayırmayın. Onu yorganın içine hapsedip gaz çıkarırsanız bu daha şık bir ceza olur belki de olmaz...

2009, Denge Tahtasi bilinmeyen sporlar serisinden-Balance Board from the series unknown sports, C-print, 120 x 180 cm (middle) (1)

2009, Kız Paraleli bilinmeyen sporlar serisinden-Girl's Parallel Bar from the series unknown sports, C-print, 120 x 180 cm (middle)

2010,-Oturma-Odasi-circir-serisinden_The-Living-Room-from-the-series-circir,-C-print,-120-x-180-cm

2010-Playing With A Water Gun from the series circir, C-print, 120 x 180 cm

2010, Ornek TrabZone serisinden_Pattern from the series TrabZONE, diptych, C-prints, 103 x 152 cm (left), 103 x 103 cm (right)

Nibar Güreş

2009, Kulplu Beygir bilinmeyen sporlar serisinden-Pommel Horse from the series uknown sports, C-print, 120 x 180 cm (middle)

2010, On Balkon circir serisinden_The Front Balcony from the series circir, C-print, 180 x 120 cm

2010-A-Promise-from-the-series-circir-C-print-180-x-120-cm-diptych

2010, Basustu TrabZONE serisinden-Overhead from the series Trab-ZONE, C-print, 150 x 100 cm

2011, Ibadet Opucugu Acik Telefon Kulubesi serisinden _ Worship Kiss from the series Open Phone Booth, C-print, dimensions variable

UYANDIĞIM DA

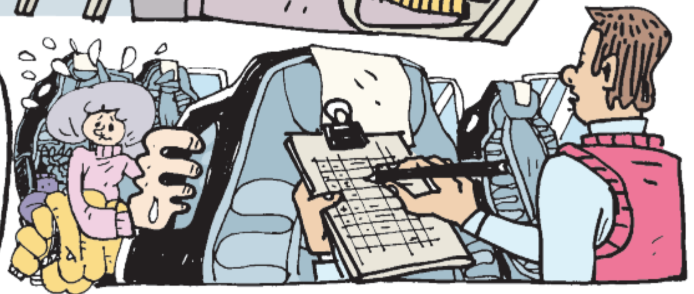
YOLCUĞUN BAŞINDA ASTIM HASTASI OLDUĞUNU GÖRDÜĞÜM KADIN, OTOBUSUN İLK MOLASINDA, SON DERECE SAMİMİ BİR ŞEKİLDE ÇAY SİGARA TEKLİFİNDE BULUNMUŞTU VE RED EDECEK DAHİ OLSAM AYAĞA KALKMAM GEREKLİYDİ. ŞİŞ AYAKLARIMA AYAKKABILARIMI GİYMELİYDİM AMA HERŞEYDEN ÖNCE ÇORAPLARIMI BULMALIYDIM.

IHHH Bİ SANİYE HEH TUTTUM!

SABAHA KARŞI DÖRT'TE, ASTIMLI YOL ARKADAŞIMLA DİNLENME TESİSİNDE, SOĞUKTA SİGARALARIMIZIN KATRAN, ZİFT VE NİKOTİN SEVİYELERİNİ ÇARPIŞTIRIP SOSYALLEŞİYORDUK VE İÇTİĞİMİZ ÇAY SİGARA YAPTI NUMARASINI.

GÖREV BİLİNCİYLE OTOBÜSTEKİ YERİMİ ALMIŞTIM. MUAVİN, KOYUNLARINI SAYAN BİR ÇOBAN GİBİYDİ. BANA DOĞRU YAKLAŞTIKÇA, GARİP BİR HEYECAN HİSSETMEYE BAŞLADIM.

ŞEY, BURADA OTURAN YOLCU ŞU AN TUVALETTE AMA GELİCEK...
YANLIŞINIZ VAR EFENDİM 17 NUMARA BOŞ GÖRÜYOR.
NASIL YA YANIMDAKİ ASTIMLI KADINI HATIRLA MIYOR MUSUNUZ?
HAYIR EFENDİM.
ALLAH ALLAAAH¡

MUAVİN GİTMİŞ, IŞIKLAR KAPANMIŞ VE EKRANLAR AÇILMIŞTI. KLİMANIN HARLI SICAĞI VE EN RAHAT POZİSYONU ALMAMLA BERABER ASTIMLI KADIN AKLIMA GELDİ TEKRAR. YA MUAVİN HATA YAPTIYSA DİYE DÜŞÜNÜRKEN, BİR YANDAN DA ...
ASLINDA MADEM YAN KOLTUK BOŞ YATAY MI YATSAM ACABA MMM AMA YOK YA...
BU POZİSYON ŞAHANE ŞİMDİ HAYATTA HAREKET ETMEM.
TV'DE İLBER ORTAYLI BAŞKANLIK SİSTEMİ TARTIŞILIYOR.

NE BAŞKANLIĞI KARDEŞİM URUGUAY MI BURASI?! KALDIRMAZ BU ÜLKE, KIRK BİN TANE PROBLEM ÇIKAR REFERANDUMA GİDER, BİZİM MİLLET REY VERİR SONRA SÖYLENİR. GEMÜT, LAKAYİDİ, NE İSTEDİĞİNNİ BİLMEYEN, BU KADAR AÇIK. "AMAN CANIM" TÜRK SİYASİ HAYATINDA YAYGIN BİŞEYDİR. ÇÜNKİ HERKESİN BÜYÜK UMUTLARI VE KÜÇÜK DÜNYALARI VARDIR, BUNLARA APTALLIK VE CEHALET DİYE BAKMAMAK LAZIM. APTALIK ŞÖFÖR YERİNDE Mİ DİYE BAKMAMAKTIR.
DİĞER YOLCULAR BUNU BİLEMEZ AMA SEN BAKMALISIN¡
SANA DİYORUM.
CNN

BANA MI?
EVET
ŞÖFÖR YERİNDE DEĞİL Mİ YANİ?¡
BİLMİYORUM OLABİLİR.

ŞÖFÖR YERİNDE YOKTU VE DAHASI YOLCULAR DA YOKTU.
AAAAAA!

BİR ŞEKİLDE OTOBÜSÜ DURDURMALIYDIM, O ANDA ASTIMLI KADIN BELİRDİ, ÖÖHHÖÖEA ŞÖFÖR BEEEEEY ÖHHHE ÖHHHEEAE BENİ DE ALIN ÖHHEH AAY¡ GELDİMÖÖÖHHHHEEH...

KADININ KURU VE GUR ÖKSÜRÜĞÜ CANIMI ÇOK SIKMIŞTI HİÇ DÜŞÜNMEDEN AYNA DA GÖRDÜĞÜM ASTIMLI KADININ ÜZERİNE SÜRDÜM OTOBÜSÜ. ÖKSÜRÜK KESİLSİN İSTİYORDUM. GERÇİ KAÇARKEN NEFES ALMASI DAHA ZOR OLDUĞU İÇİN ONU EZMESEM DE SADECE KOŞTURARAK DA ÖLDÜREBİLİRDİM.
ÖHHHHÖEE AAY DURUN! AYY!

Bİ AN DA ÖKSÜRÜK KESİLDİ!
ÖLMÜŞ OLABİLİR MİYDİ?

ÖÖHHHHÖÖEEEE
AY! YETİŞTŞİM HELE ŞÜKÜR! HADİ Bİ YOL VER DE GEÇEYİM YAVRUM ÖHHHEHHEE

KKKUUK HAH KKKKKUK HAH AY, NEFES NEFESE KALDIM. NERDEYSE KAÇIRIYORDUM İYİ YETİŞTİM VALLA ÖHHEH, HEM BAK SANA NE ALDIM İKİ BÜKLÜM YATIYORSUN BOYNUN KOPACAK, AL ŞİŞİR BENİM NEFESİM YETMEZ ŞİMDİ ÖÖÖHHHEHHÜÜÜÜ...

TEŞEKKÜR EDERİM NE GEREĞİ...

KENDİMDEN TİKSİNİYORDUM

MUAVİNİN OLMADIĞINI SÖYLEDİĞİ KADIN YANIMDAYDI. RÜYA DA OLSA EZEREK ÖLDÜRMEYİ İSTEDİĞİM KİŞİ BENİM KONFORUMU DÜŞÜNMÜŞ BANA ŞİŞİRİLEBİLİR BOYUN YASTIĞI ALMIŞTI VE TÜM İYİLİĞİ İLE BU SEFER O BENİ EZİYORDU.

OTOBÜSÜN HAREKET ETMESİ İLE IŞIKLAR SÖNMÜŞ EKRANLAR AÇILMIŞTI. BİLETİNİ EN İYİ FİRMADAN DA ALSAN BU KOLTUKLARI İNSAN VÜCUDUNU GÖRE YAPMIYORLAR, BELKİ DE SEBEBİ BU ŞİŞİRİLEBİLİR YASTIKLARI SATMAK OLABİLİR ÇÜNKİ ŞİMDİ SÜPER RAHATIM. HIZLA UYUMUŞUM.

UYANDIĞIM DA..

GÜNAYDIN DEĞERLİ YOLCULARIMIZ, OTOBÜSÜMÜZ ANTALYA'YA VARMIŞ BULUNMAKTADIR, FİRMAMIZI TERCİH ETTİĞİNİZ İÇİN TEŞEKKÜR EDER İYİ GÜNLER DİLERİZ.

İNERKEN MUAVİNİ GÖRÜNCE, DALMAYI YENİ ÖĞRENMİŞ VE BU MUCİZEYİ ANNESİNE GÖSTERMEK İSTEYEN AMA ANNESİNİN HER SEFERİNDE ARKADAŞINA LAF YETİŞTİRİRKEN KAÇIRMASI NEDENİYLE ÇOCUĞUN YENİDEN, DALMADAN ÖNCE "ANNEEEEE BAK," DİYE BAĞIRARAK SAHİLİ ÇINLATTIĞI SESİ VE KAN TER İÇİNDE ÇIRPINIŞINI BİREBİR MUAVİNE KARŞI HİSSEDİYORDUM.

Iraz Yöntem

Mart kapıdan baktırır, kahkaha da attırır...

Takvim yaprakları her gün teker teker kopartılıyor ama artık hiçbirinde 'sıradan' bir gün kalmadı… Belli başlı günlerin yanına sürekli acılar eklendi, ekleniyor. Derdim karartmak değil içinizi/içimizi; aksine, gelen baharı hatırlayalım istiyorum hep beraber. Yoksa arkamızdan yazacaklar, hiçbir şey olmasa bile 'mutsuzluktan öldü' diye...

Dört bir yanımız betonun grisiyle çevrilmişken toprağı hatırlamak gerekiyor. Çünkü elimizde avucumuzda kalan bir karış toprağın bile ne kadar kıymetli ve anlamlı olduğunu unuttuk. Toprak; doğumun, yaşamın ve umudun gerçeği…

Mart geldi. Toprak, o alacalı kahverengisinden yeşillerini doğurmaya başladı yine. Kökler filizleniyor, ağaçlar yapraklarını giymeye başlıyor ve doğa kış uykusundan uyanıyor…

İnsanoğlu doğarken ağlıyor; ama doğa, her bahar uykusundan uyanıp yeniden doğarken bence kahkaha atıyor. Karanlık ve kasvetli kış kozasından çıkıp rengârenk bir aydınlığa dönüşmenin bir kahkahadan farkı var mıdır sizce?

Eğer Shakespeare'in dediği gibi ölmek uyumak demekse, ölümden uyanmanın da bir yolu var demektir.

Artık uyanma zamanı bizde! Özellikle biz kadınların gücümüzü hatırlama zamanı geldi çattı. Üzerimizdeki umutsuzluk örtüsünü bir çırpıda söküp atma zamanı…

O kahverengi topraktan çıkan rengârenk çiçekler gibi umutsuzluğun uykusundan uyanmanın zamanı geldi…

Bizi susturmaya çalışıyorlar; susmayacağız!

Bizi durdurmaya çalışıyorlar; durmayacağız!

Bizi iliklerimize kadar sömürmeye, yok etmeye çalışıyorlar. Sırtımıza baskının kamburunu yerleştirmek istiyorlar. Evlerimize hapsolup nefessiz kalmamız için ellerinden geleni yapıyorlar.

Kimse boşuna heveslenmesin: Biz varız ve buradayız!

Betonlaşmış tüm zihinler bunu anlayana kadar anlatacağız. Çiçekler nasıl dalında güzelse, biz kadınlar da yaşamın içinde çok güzeliz. Hem güzeliz, hem de güzelleştiririz. Ama önce kendimize inanacağız, yanımızda yöremizde olup da inancını yitirenlere hatırlatacağız. Bıkmadan, yorulmadan, inadına anlatacağız. Birbirimizin elinden tutup çoğalacağız; dalga dalga büyüyüp korkuyu ve umutsuzluğu yerin dibine sokacağız.

Ne giymek istiyorsak onu giyeceğiz. Nasıl yaşamak istiyorsak öyle yaşayacağız. Ağız dolusu gülmek istiyorsak kahkahalarımızı içimize atmayacağız.

Korkmaktan vazgeçtiğimiz an anlayacağız ki yalnız değiliz ve bir arada çok güçlüyüz!

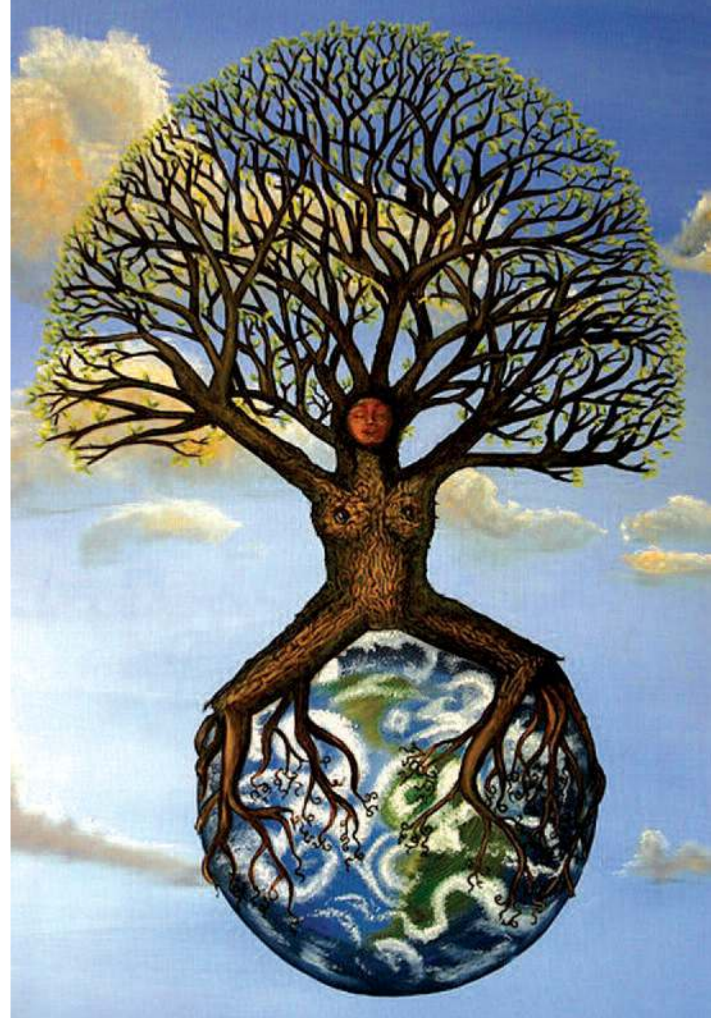
Bir kadının en güçlü silahı kendinin farkında olmasıdır ve bu da yer yüzünde kimseyi öldürmeyen tek silahtır.

Bizler var edenleriz. Yok edilmek istenen her şeyi yeniden var edebilme gücüne sahibiz. Birbirimize inanmaya, umut etmeye, beraber mücadele etmeye devam edeceğiz. Şimdi safları sıklaştırma zamanı, kaybedecek tek bir an bile yok.

Bu sefer kış epey uzun sürdü ama baharı ve yazı uzatmak da bizim elimizde.

O meşhur heykelde adaletin terazisi neden bir kadının elinde, hiç düşündünüz mü?

Mart kapıdan baktırır, ama artık sadece kahkaha attırır ve kahkaha atan kadın en çok korkulandır. İnadına kahkahalı 8 Mart'lara…

Tülay Günal

Uzun ve zorlu mücadeleler sonucu kabul edilmiş, kabul ettirilmiş en anlamlı günlerden biri 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü.

Kadının insan kabul edilmesinin tarihi de maalesef çok kısa; o da ne kadar ve ne ölçüde tartışmalı. Ülkemizde kadın- erkek eşitliği genellikle lafta kalan bir anlayış. Cinayetsiz, dayaksız tek gün yok. Bunlar üstelik sadece basına yansıyanlar. Galiba bu meselenin siyasetüstü bir mesele olduğunu anlayana kadar devam edecek bu problemler.

Tüm olumsuzlukları erkeklere bağlayacak değilim ama kadınların idare ettiği bir Türkiye, bir dünya kuşkusuz daha keyifli, eşit ve yaşanılası olurdu...

HAYIR'lı günler...

Arzu Okay

Düşündüm de çocuk konuşmaya başlamadan önce bakıp tanımayı öğrenir. Pekala o zaman biz büyükler neden boş boş konuşup sonra da ne yaptığımıza aynı boşlukta bakıyoruz. Bir şeyi gördüğümüz zaman kendimizin de görülebilinirliğini biliriz. Yani ben karşı sahilde bir siluet görüyorsam o da beni görüyordur. Görüşün iki yanlılığı konuşmaların iki yanlılığından daha baskındır. Dünyada yerimizi görerek, göstererek buluruz, anlattıklarımız inanalar ve inanmayanlarca paylaşılır oysaki görüntü gerçektir. Şimdi bu ne muhabbettir kardeşim diyorsunuz da konuya yavaş yavaş geliyorum ben katili zaten bilmiştim diyecekler için. Benim bu ay içimden gelen gıcıklık görsellik üzerine. Sevdiğini görmenin veya kucaklamanın verdiği keyif tabiî ki sözcükler ile de anlatılır,ama o görmek, dokunmak ille de başkadır. Sanırım düşündüklerimiz ya da inandıklarımız nesneleri görüşümüzü etkiler. Mesela (örneğin de olabilirdi ama yaşlılık işte) bir fotoğraf görü-yorsunuz içinde yirmi kişi ve Türkan Şoray kime bakarsınız tabiî ki Türkan Şoray'a çünkü çeşitli nedenler ile odak noktamız odur. Aynı şey kendimiz içinde geçerlidir bir arkadaş gurubu ile resim çektirdiğimizde önce kendimize bakarız. (ben kendi adıma çirkinsem hemen silinmesi için ısrar ederim) Neyse konuya dönmeye çalışalım. Görsellik insan hayatının başlaması ile birlikteliğini hep sürdürdü. Ben o kadar eskilere gidemeyeceğim ama Rönesans'ın kıyısında köşesinde debelenebilirim gibi geliyor. Orta çağ Avrupa'sına baktığımızda resimde kadın, özellikle çıplak kadın önemli bir yer alır. Bu dönemde erkek ne konumdadır, kadın ne konumda ki kadının çıplak görselliği öne çıkmaktadır. Erkek güç simgesidir ama bu onun içinde saklıdır. Aslında becerebilecekleri ile beceremeyeceklerine bağlı olarak gelişir. Eğer ahlaksa, parasal, toplumsal, cinsel olarak güçlüyse bunları gözler önüne sermek artık kaçınılmazdır. O zaman hemen gösteriş haline gelmelidir. Tabii ki kadınlar üzerinden. Pekala bu nasıl başlamıştır diye sorgulamaya gerek yok bildiğiniz gibi ilk ve tek suçlu HAVVA anamız. Sen kalk o güzelim elmayı ye birde üstüne üstlük Adem'e de yedir tabiki sonuçlarına katlanacaksın. Ben bunu öğrendiğimden beri ağzıma elma koymam. Ne olur ne olmaz gözümü nerede açarım başıma neler gelebilir neme lazım yeme elma'yı kurtul. Neyse efendim dediğim gibi kendilerini çırılçıplak iki incir yaprağına muhtaç bulurlar ilk başta bu yapraklar birbirilerinden gizlenmek içindiyse de Rönesans zamanında yapılan tablolarda seyirciden gizlenme olarak görülür. Evet ne demiştir Tanrı bu durumda ki kadına. Senin acılarını ve doğurganlığını artıracağım,çocuklarını acı içinde dünyaya getireceksin, arzuların kocana yönelecek ve seni yönetecek. Daha başlangıçta suçlanmış ve erkeğe boyun eğmekle cezalandırılmış olan kadının gelelim orta çağdaki konumuna. Kadının varlığı hareketlerinde, sesinde, fikirlerinde, yüz ifadelerinde,g iysilerinde, seçtiği çevrelerde, zevklerinde ortaya çıkar. Kadın her şeyi kendine katkıda bulunmak için yapar. Kadın olarak doğmak erkek egemenliğin de doğmak demektir, bu neden ile kişilikleri, öylesine sınırlı ve koşullandırılmış bir yerde yaşayabilme ustalıklarında dolayı gelişmiştir. Böylece kadın hem gözleyen hem de gözlenendir. Gözlendiğini bilir davranışları ile karşısındakini yönlendirir. Erkekler kadınları seyreder. Kadınlarsa seyredilişlerini seyreder. V seyirlik bir nesneye dönüşür.İşte benim okuyup anladığım Rönesans dönemi resimlerinin alt yapısı böyle bir gelişim ürünüdür. Ayrıca çok ta güzeldirler. Çünkü kadın kendi başına çıplak değildir. Seyircinin onu gördüğü biçimde çıplaktır. Çıplak kadın resmi yapılıyordu, çıplak kadına bakmaktan zevk duyulduğu için. Böylece çıplaklığı resme geçirilen kadın ahlak açısından suçlanıyordu. Bunların içinde metreslerinin çıplak resmini yaptırıp eşine dostuna gösteren ve bunu bir güç belirtisi gibi gören yüksek mevkili kişiler hatta Kral var. İşte ortaçağda durum böyle iken günümüzde neler değişti, nasıl bu günlere gelindi eğer çok sıkılmadıysanız önümüzdeki ayda buradan bakarız. HAYIR'lı günler.

Bengisu Akyürek

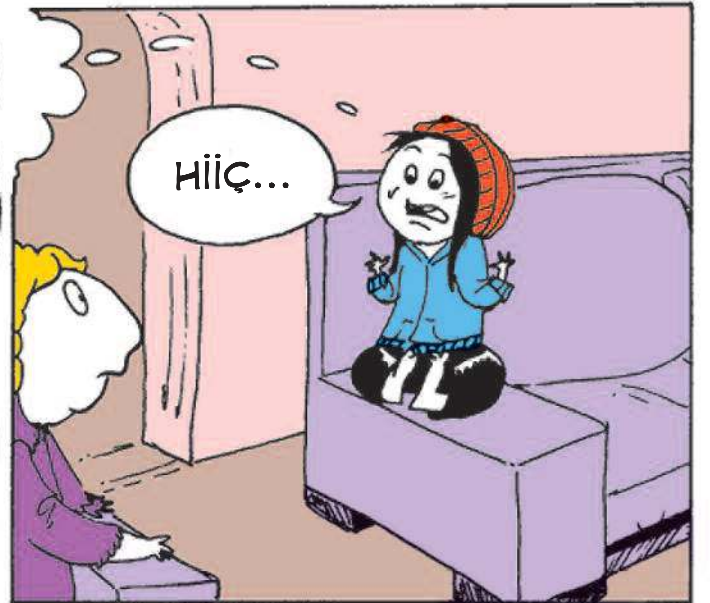

Kadını Sömüren Gericiliğe Hayır!

Zülal Kalkandelen

İnsanoğlu Ay'a ayak basalı 48 yıl oluyor; yaklaşık 7 yıl sonra Mars'a ilk insanın gönderilmesi planlanıyor. İnsandaki kas sistemine bağlanan modüler protez kollar ve görme engellilere umut olan biyonik gözler geliştirildi. İnsanlık, teknoloji alanında hayalleri zorlayan devrimlere imza atmaya devam ediyor.

Fakat ne acıdır ki, bilim ve teknoloji alanında böylesine büyük başarılar elde edilen bu çağda, insanoğlu kadın-erkek eşitsizliği sorununa hâlâ çözüm getiremedi. Kadınların toplumsal yaşama eşit bir şekilde katılma mücadelesi, günümüzün Batı demokrasilerinde bile ancak 19. yüzyıl ortalarına doğru başlayabildi. 8 Mart 1857 tarihinde, Amerika'da dokuma işçisi kadınlar, ayrımcılığa ve insanlık dışı çalışma koşullarına isyan etti. Aradan 53 yıl geçtikten sonra, 1910 yılında 2. Enternasyonel Kadınlar Konferansı'nda Alman delege **Clara Zetkin**'in önerisiyle, 8 Mart, **Dünya Emekçi Kadınlar Günü** ilân edildi.

1977 yılında da, Birleşmiş Milletler, bu günü, **Dünya Kadın Hakları ve Uluslararası Barış Günü** olarak kabul etti. Burada "Uluslararası Barış Günü" ifadesi önemli. Çünkü çok açıktır ki, Atatürk'ün dediği gibi, "İnsan topluluğu, kadın ve erkek denilen iki cins insandan mürekkeptir. Kâbil midir ki, bu kütlenin bir parçasını ilerletelim, ötekini ihmal edelim de kütlenin bütünlüğü ilerleyebilsin? Mümkün müdür ki, bir cismin yarısı toprağa zincirlerle bağlı kaldıkça öteki kısmı göklere yükselebilsin?"

Araştırmalar gösteriyor ki, dünya üzerinde kadınların en kötü koşullar altında yaşadığı ülkeler ağırlıklı olarak, Ortadoğu, Güney Asya ve Afrika'daki İslam coğrafyasında toplanmış durumda. Bu tabloda Türkiye'nin durumu nasıl dersiniz? Dünya Ekonomik Forumu'nun 2016 Küresel Cinsiyet Uçurumu Raporu'na göre, değerlendirilen 144 ülke arasında ülkemiz 130. sırada! Kadınların eğitim oranı ile 2015 yılı raporunda küresel çapta 105. sırada bulunan Türkiye, 2016'da 109. sıraya gerilerken; kadınların siyasete katılımı kategorisinde de 105. sıradan 113. sıraya geriledi.

Cumhuriyet'in ilânıyla birçok Avrupa ülkesinden önce kadına seçme ve seçilme hakkının verildiği bir ülkede bu boyuttaki bir gerileme, ancak kadınlara yönelik sistematik bir baskının sonucudur.

Her 4 saatte 1 kadının tecavüze uğradığı, tecavüzcü sapıklar ve katillerin cezasız salıverildiği, geçen yıl 261 kadının erkekler tarafından katledildiği bir ülkede, kadınlar en temel haklarından yani yaşam haklarından yoksun demektir!

Bu ortamda Cumhuriyet'in kadın hakları ve statüsü konusunda gerçekleştirdiği devrimlere sahip çıkmak şarttır. Bununla yetinmeyip daha ileri adımlar atmak için tek yumruk halinde ortak mücadele vermek zorunludur.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde mesajımız şudur:

Kadını aşağılayan, metalaştıran ve sömüren cinsiyetçi görüşe **HAYIR!**

Kadını eve hapsedip boyunduruk altına almak isteyen gericiliğe **HAYIR!**

2017'ye biçtiğimiz donlar, burdan Fas'a yol olur. O ne 2016'ydı öyle!

Gökçen Erdoğan

Kaybetmediğimiz bir aklımız kaldı. Yani heralde. Tam da emin olamadım şimdi. Ben mesela bazı sabahlar, suya bakma isteğiyle uyanıyorum. Ankara'nın göbeğinde bilmem kaç katlı binanın neresinde bulayım, çocukluğumun Yeşilırmak'ı gibi çağlayarak akan suyu; musluğu falan açıyorum, olmadı temiz bir bardak su dolduruyorum birkaç dakika durup bakmak için. İçimi ferahlatmaya yetermiş gibi. İnsanlığın garip ve sanrılarla dolu tesellisi.

Ben küçükken ölüm çok uzaktı. Acılar, ayrılıklar çok uzak. Yaşlıların öldüğü ama benim sevdiğim herkesin çok genç olduğu bir dünya. Annem belli belirsiz rujunu sürüp inci düğmeli hırkasını giyerken dışarı çıkmadan, onun çok genç olduğunu tekrarlardım kendime. Babamsa öğretmendi, çocuklar büyüyor, büyüdükçe onun öğrencisi olmaktan çıkıyor, o hep aynı kalıyordu, çocuklardan bile gençti bana kalırsa. Bence hala çok gençler. Yoksa…?

Ben küçükken doktor olacağımı biliyordum ama şarkıcı da olmak istiyordum. Şarkıcı olmak meydan okumak gibi geliyordu belki, onu daha çok dillendiriyordum. Bilim insanı olmak, meydan okumaya dönüştü sonra. Ben olduktan bir vakit sonra. Herkes meşhurluğu meşruluktan daha kuvvetli bulup da tercih ede durunca.

Ben küçükken bir şeyden, bir kimseden umudumu kesmeden, onu hiç yüzlemeden üç şans verirdim ona. Sevmenin bir yanı bağışlamaktı ve bağışlamak en çok kendisi içindi insanın. Oyunda arkadaşsız, korku masallarında yalnız, sırrımda sırdaşsız kalmamak adına. Kardeşimden başka kardeşlerim olması, göz çıkarmayacaktı biliyordum; bir şey değişmedi diyeceğim ama şimdi kardeşlerin bile göz çıkarmalarının dışında…

Ben küçükken 2016 yoktu, 2017 de yoktu. Galiba milenyuma girmemiş olmak başımıza gelen en iyi şeydi. Uzay çağına geldiğimizde arabaların havada uçacağını düşünme saflığımız, havada da trafik olacağını düşünme karamsarlığına bıraktı yerini. Ben küçükken karamsarlık vardı ama ne bileyim şöyle on dakikayla iki saat arasında değişiyordu süresi. Ya babam eve elinde yeni bir kitapla geliyordu ya annem tarhanayı kokutuyordu odaya, geçiveriyordu. Kardeşim saçımı çekene dek her şey yolunda gidiyordu.

Ben küçükken aklım vardı. En az olduğu zamanlarda dahi emindim varlığından. Şimdi de var gibi geliyor ama ne bileyim mukayet olmak, eskisinden daha zor galiba.

Sahi dünya, sen bizi niye büyüttün? Kendini gözümüzde niye böyle büyüttün? Arabaları havada uçurmadın da insanları ne diye uçurdun havaya? Yakıştı mı hiç sana!

Deplasmanda Maça Çıkan Galibiyet Kutlayamaz

Arzum Uzun

Instagram/arzumuzun

"Bir zamanlar anlamadan yaşadığın şey, çok sonra değerini kazanır.

Yokluğu derin ve sürekli bir sızı halini alır.

Oysa yapacak hiçbir şey kalmamıştır artık

Mutluluk geçip gitmiştir yanınızdan

Her şeye iyi gelen zaman sizi kanatır." –Murathan Mungan, Yaz Geçer

Arada bir Instagram takipçilerim görüyordur, babamla oldukça değişik bir baba-kız ilişkimiz var.

Kendimi bildim bileli süregelen bir durum bu.

Babam 27 yaşındaydı beni kucağına aldığında.

Futbol oynadığı yıllardan kalma, parçalanmış kaval kemiğindeki 24 çivi ve her ameliyatta yeni bir fıtık üreten beliyle, kaç yaşıma kadar tepesinde gezdirdi beni.

Neredeyse her gün hastalanan bir çocuktum.

Üşenmeden her gün doktora taşıdı.

Okula bıraktı, okuldan aldı.

Pazarları kahveye tavlaya, ikinci lig maçlarına slogan atmaya götürdü.

Sonra işi dolayısıyla İstanbul'a taşınmak zorunda kaldı babam.

Biz, annem ve kardeşimle eğitimim için Antalya'da kaldık.

Dört yılı aşkın bir süre hafta sonları gitti geldi yanımıza.

Ergenik dönemimdi.

Hayatımın en zor atlattığım zamanlarıydı.

(Çok merak ediyorum, hayatımın hangi günü kolaydı?)

Babam yoktu.

Dolayısıyla biz İstanbul'a taşınıp yeniden bir arada yaşamaya başladığımızda, ortayı bulmakta çok zorlandık.

Hayatıma birinin karışmasına alışkın değildim.

Özgürlüğe alışkındım.

Ve babam, otoritesini sarsmama içerliyordu.

Ona "Sen kim oluyorsun da bana karışıyorsun!?" diye defalarca şarladığımı bilirim.

"Çok konuşma Arzum" derdi sadece.

Çok konuşma Arzum.

Lise ikideydim.

Bir erkek arkadaşım vardı.

Yılbaşı gecesini onun ailesiyle birlikte geçirmiştik.

Eve gece ikide döndüm.

Babam o kadar sinirlenmişti ki…

Sinirinden ağlamıştı.

Benin görünce delirmiş gözlerle, "Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?" dedi.

Omuzlarımı silktim ve boş boş baktım suratına.

Resmen uzakta geçirdiğimiz zamanın intikamını alıyordum.

O sinirle gidip odamın kapısında bir yumruk geçirdi, kapı paramparça.

Asla anlayamıyordum tabii o zamanlar…

Madem beni bu kadar seviyordun, niye ihtiyacım olduğunda yoktun meselesine daha çok takıktım.

Tam bir intikam komandosu gibi çalışıyordum.

(Filler ve kadınlar, asla unutmaz)

18'imi doldurunca iş bulup bir yaz annemle babam tatildeyken ev tuttum.

Okula yakın bahanesiyle Nişantaşı'na taşındım.

Kaçar gibi.

Babam asla razı gelmedi.

Altı ay benimle konuşmadı.

Dört sene evime uğramadı.

"Beni sen terk ettin" diyordu bana.

"Sen de beni terk etmiştin" diyordum.

Öyle saçma bir eski sevgililik ilişkisi yaşadık uzun bir süre.

Beş parasız kalsam da bir kuruş istemedim babamdan.

İnadımdan eve de dönmedim.

Bunların hepsi neredeyse on sene önceydi tabii…

Zaman geçti.

Zamanla babam beni anladı.

Ben babamı.

Bana aslında ne kadar güvendiğini anladım mesela…

Gerçekten tek derdinin beni korumak olduğunu anladım.

O da tek derdimin ayaklarımın üzerinde durmak olduğunu.

Birbirimize aslında ne kadar benzediğimizi zamanla çözdük.

Ve asla değişmeyecek tek gerçeği…

Dünya tersine de dönse, ben annemin-babamın kızıyım.

Bu kadar inatçı, dik başlı, dediğim dedik, cevval olmamın tek nedeni onların beni böyle yetiştirmesi.

Uzatmayacağım…

Babam hayatımdaki hemen her şeyi bilir.

Bütün yazılarımı, kitaplarımı okur.

Kiminle flört ettiğimi söylemesem dahi stalklar bulur.

Yaptığım hataları asla yüzüme vurmaz.

Bir anne-baba klişesi olarak, ne yaparsam yapayım annemle babam oradadır.

Bundan eminimdir her zaman.

Babamın tek bir hassas noktası var…

Bunu da yıllarca anlayamamıştım.

Yeni çözüyorum meseleyi…

Anlatayım…

Babam, ne zaman yurt dışına çıkmaya kalksam, öyle böyle, rahatsızlanır.

İki sene evvel Phuket'e bilet aldım.

Hayatta yapmayacağı bir şeyi yapıp beni aradı.

"Gitmeni istemiyorum" dedi.

"Niye?" dedim.

"Çok uzak" dedi. "Bir şey olursa gelemem."

"Aman baba ne olacak ki Phuket'te" diye geçirdim içimden.

Hiçbir şey demedim.

Bileti iptal ettim.

Babam benden kolay kolay bir şey istemez.

Hayatıma karışmaz.

İstediğinde de tartışmam.

Bir bildiği vardır der, dediğini yaparım.

Yıllar evvel eğitim için de göndermemişti beni yurt dışına.

Fazla tartışılacak bir durum değil…

Zira…

Nişantaşı'ndan karşıya rahat geçemeyeceğimi düşünüp onlara gideceğimde, gelip evimden arabayla alıyor beni, sonra geri bırakıyor.

Ben İstanbul'da yaşıyorum diye, aynı evde yaşamadığımız halde İstanbul'da yaşıyor.

Sürekli yakınında bulunmamı istiyor.

Günde en az iki kez arıyorlar.

Ya annem ya babam…

Aç kalıp kalmadığımı, çorap giyip giymediğimi kontrol ediyorlar.

Hava iyiyse evden çıkmam için dürtüyorlar.

Onlar için beş yaşında olma halim bir klişe değil.

Beş yaşındaymışım gibi davranıyorlar.

Ne yalan söyleyeyim, ben de keyfini çıkarıyorum.

Ayrıca babam bu mesafe konusunda haksız da sayılmaz.

Tecrübeyle sabit anılar var hayatta.

Hiç unutmuyorum yine 18-19 yaşındayım…

Bir oğlanla flört ediyorum.

Oğlan Antalya'da.

Ben ajansta reklam yazıyorum o ara.

Yaz tatili…

Oğlan gel de gel diye tutturdu.

Zar zor izin aldım işten, bastım gittim Antalya'ya.

Babam bindirdi beni uçağa o gün de.

Üç gün sonra sinirlerim tepemde geri döndüm.

Hayatımın dersini almış bir şekilde.

Benim için kırılma noktasıdır o yaz.

O yaz şunu öğrendim mesela…

Biri seni ayağına çağırıyorsa, gitmeyeceksin arkadaş.

Çok isteyen kalkar gelir.

Gelmeyenin keyfi bilir.

Gelmeyen, seni yeterince istemeyendir.

Sen, kimsenin ayağına GİT-ME-YE-CEK-SİN!

Bir keresinde şöyle açıkladı durumu:

"Strandart sapmasız, en baba takım bile deplasmanda maç kaybeder. Hadi diyelim kazandın. Kupayı alsan da, kutlamasını deplasmanda yapamazsın. Eve dönmeden kazandığın zaferden bir şey anlamazsın. Gereksiz yorma kendini."

Vay arkadaş dedim…

Adam olayı Galatasaray-Fener derbisi gibi algılıyor.

Yalan da değil.

En iyisi kendi sahanda maça çıkmak.

Zemin beton bile olsa, düşüp dizlerin de kanasa, kendi seyircine, kendi taraftarına oynamak, o maçı tadından yenmez hale getiriyor.

Uzaktaysan, hep bir boşluk duygusu.

Kazansan da, kaybetmişlik hissi.

Biliyorsunuz zaten…

Hep basit goller yedik.

Bırakın deplasmanı, kendi sahamızda bile…

Hakem şerefsizdi.

Ve hayat acımasız.

Adil olan tek şey zamandı.

Biz ona inandık.

Çok şükür daha yanılmadık.

Dersimizi zamandan aldık geldik biz...

Ya siz?

Deplasmanda maça gelir misiniz?

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

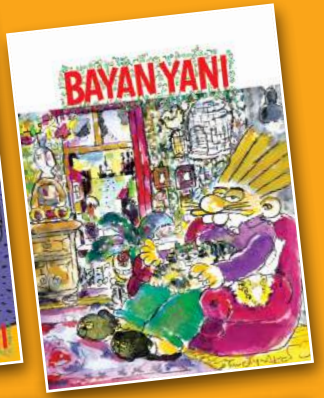

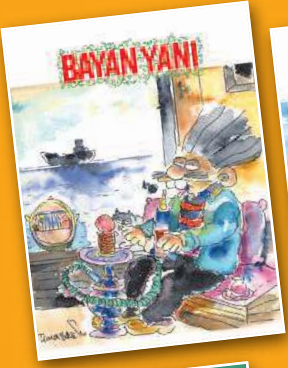

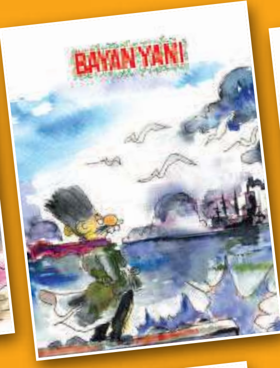

TAM 36 ÇEŞİT SİPİRALLİ DEFTER DERGİNİZ İLE BİRLİKTE HEDİYE

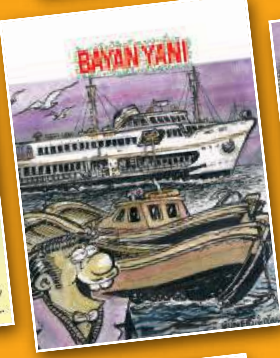

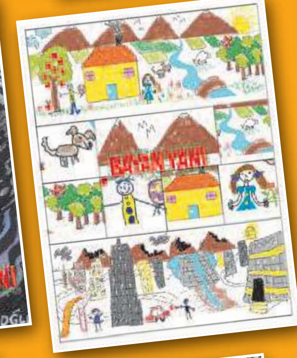

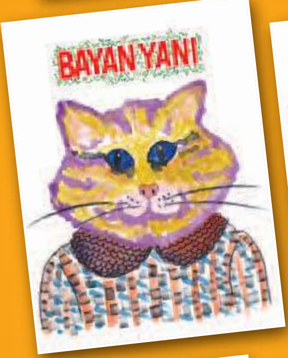

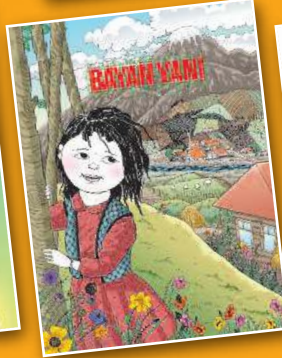

BAYAN YANI

Kadınlar 8 Mart günü tüm dünyada "Kadın düşmanlığına ve seçilmiş liderlerin nefret söylemlerine karşı" greve gidiyor.

BU GECE GREVDEYİM NECATİ...

BENİM SUÇUM NE LAN...

HER ERKEK BİRAZ DEVLETTİR.

NE SAÇMALIYON LAN İNDİRECEM BAK YUMRUĞU...

GÖRDÜN MU!..

KIRIULU
YAĞ